

Utrechts Kamerkoor, programma

Born in the USA

Leonard Bernstein (1918-1990)

Choruses from The Lark

Spring Song

Court Song

Soldier's Song

Morton Lauridsen (1943)

Dirait-on

Jocelyn Hagen (1980)

Benedictus

Samuel Barber (1910-1981)

Reincarnations, op.16

Mary Hynes

Anthony O'Daly

The Coolin

Edie Hill (1962)

A little lovely dream

John Cage (1912-1992)

Story for Chorus (once upon a time)

Ole Gjeilo (1978)

The Ground

Aaron Copland (1900-1990):

Four Motets

Help us, Lord

Thou, O Jehovah, Abideth for ever

Have mercy upon us, O my Lord

Sing ye Praises to our King

Leonard Bernstein (1918-1990)

Somewhere (uit de West Side Story)

Eric Whitacre (1970)

Saint Chapelle

Hope, Faith, Love, Life

Leonard Bernstein (1918 - 1990)
French Choruses from "The Lark"

1. Spring Song

Revey venir le printemps.
Laudate Dominum.
Alleluia.
Amen

2. Court Song

Fi, mari de vostre amour.
Cor j'ai ami, noble et de bel atour.
Tout l'aime aussi. Fi, mari.
J'ai ami noble et de bel amour.

Ne sert de nuit et de jour,
Tout l'aime aussi. Fi, mari.

3. Soldier's Song

Vive la Jeanne, la jolie, la jolie Jeanne,
jolie, jolou, jola la la,
Jeanni, Jeannou, Jeanna, na na,
O la jolie, jolie Jeanne.

Morton Lauridsen (1943)
Dirait-on

Abandon entouré d'abandon,
tendresse touchant aux tendresses...
C'est ton intérieur qui sans cesse
se caresse, dirait-on;

se caresse en soi-même,
par son propre reflet éclairé.
Ainsi tu inventes le thème
du Narcisse exaucé.

Uit : *Les Chansons des Roses*
Rainer Maria Rilke (1875-1926)

Jocelyn Hagen (1980)

Benedictus

Benedictus qui venit in nomine Domini.

1. Lentelied

De lente komt er weer aan.
Prijs de Heer.
Alleluia.
Amen.

2. Hoofs lied

Foei, mijn man, voor jouw liefde,
want ik heb een vriend, knap en welgevormd.
Ik houd ontzettend van hem. Foei, mijn man.
Ik heb een edele vriend, met een mooie
liefde.
Hij is me dienstig dag en nacht,
ik houd ontzettend van hem. Foei, mijn man.

3. Soldatenlied

Leve Jeanne,
de mooie, de mooie Jeanne.

Zogezegd

Eenzaam door eenzaamheid omgeven,
teder door tederheid beroerd ...
Van binnen, zogezegd,
streel je jezelf eindeloos;

streel je jezelf in jezelf,
verlicht van reflectie op jezelf.
En zo vind je het thema
van Narcissus vervuld.

Gezegend, hij die komt in de naam des Heren

Samuel Barber (1910 - 1981)
Reïncarnations op. 16

Mary Hynes

She is the sky of the sun!
She is the dart of love!
She is the love of my heart!
She is a rune,
She is above the women
of the race of Eve,
As the sun is above the moon!
Lovely and airy the view from the hill
That looks down on Ballylea!
But no good sight is good until
By great good luck you see
The blossom of branches
walking towards you, airily

Anthony O'Daly

Anthony,
since your limbs were laid out
The stars do not shine!
The fish leap not out in the waves!
On our meadows the dew
Does not fall in the morn,
For O'Daly is dead!
Anthony,
Not a flow'r can be born!
Not a word can be said!
Not a tree have a leaf!
On our meadows the dew
Does not fall in the morn,
For O'Daly is dead.
Ah, Antony
After you there is nothing to do!
There is nothing but grief!

3 The Coolin

Come with me, under my coat,
and we will drink our fill
of the milk of the white goat,
or wine if it be thy will.
And we will talk, until
talk is a trouble, too,
out on the side of the hill;
And nothing is left to do,
but an eye to look into an eye;
and a hand in a hand to slip;
and a sigh to answer a sigh,
and a lip to find out a lip!
What if the night be black!
And the air on the mountain chill!

Mary Hynes

Ze is de zon aan de hemel,
ze is een minneschicht!
ze is mijn hartsgeliefde!
een hiëroglief is zij.
Zoals de zon boven de maan, zo
verheven is ze boven
alle vrouwen sinds Eva!
Vanaf de heuvel is het zicht
op Ballylea lieflijk en licht,
maar een mooi uitzicht is pas mooi
als je het geluk hebt om bloesem
van de takken lichtjes
naar je toe te zien zweven.

Anthony O'Daly

Anthony,
sinds je lichaam is begraven,
schijnt er geen ster meer en
springt er geen vis meer op uit het water.
Geen druppel dauw valt er
's ochtends op onze weiden,
want O'Daly is dood!
Anthony,
geen bloem kan meer ontluiken,
geen woord nog gesproken,
geen boom heeft nog groen,
geen druppel dauw valt er
's ochtends op onze weiden,
want O'Daly is dood.
O, Anthony,
na jou is er niets meer te doen,
is er enkel verdriet.

3 The Coolin

Kom bij me, onder m'n jas,
dan drinken we ons zat aan de
geitenmelk,
of de wijn, zo je wil.
En we gaan kletsen tot
ook dat niet meer gaat
- buiten op de heuvelrug.
En er valt niks anders te doen
dan in elkaars ogen te kijken,
de handen in elkaar te laten glijden,
zuchten te beantwoorden met zuchten,
en lippen te beroeren met lippen.
Wat wanneer de nacht zwart wordt
en de lucht kil op de berg,

Where the goat lies down in her track,
and all but the fern is still!
Stay with me, under my coat!
And we will drink our fill
of the milk of the white goat,
out on the side of the hill.

Edie Hill (1962)

A litytle lovely dream

Cradle song

From groves of spice,
O'er fields of rice,
Athwart the lotus-stream,
I bring for you,
Aglint with dew
A little lovely dream.

Sweet, shut your eyes,
The wild fire-flies
Dance through the fairy neem¹;
From the poppy-bole
For you I stole
A little lovely dream.

Dear eyes, good-night,
In golden light
The stars around you gleam;
On you I press
With soft caress
A little lovely dream.

Sarojini Naidu

waar de geit is gaan liggen op zijn pad
en alles behalve de varen zwijgt?
Blijf bij me, onder mijn jas
dan drinken we ons zat aan de
geitenmelk,
buiten op de heuvelrug

Wiegelied

Van kruidenplantages,
over rijstvelden,
bovenlangs de lotusrivier,
breng ik voor jou,
glinsterend van dauw,
een kleine lieve droom.

Doe, liefje, je oogjes dicht,
vuurvliegjes dansen
volop in de wonderboom;
en van papaverpoeder
nam ik voor jou
een kleine lieve droom.

Welterusten, zoete oogjes,
de sterren om je heen
glanzen in licht van goud
en tederzacht
druk ik op jou
een kleine lieve droom.

John Cage (1912- 1992)

Story for Chorus (once upon a time)

Once upon a time the world was round and
you could go on it around and around

Ooit was de wereld rond en kon je er op
rond- en rondlopen.

Gertrude Stein schreef het kinderboek *The World Is Round* (1939) met illustraties van Clement Hurd. Het boek begint als volgt:

"Once upon a time the world was round and
you could go on it around and around.

Everywhere there was somewhere and
everywhere there were men women
children dogs cows wild pigs little rabbits
cats lizard s and animals. That is the way it
was. And everybody dogs cats sheep rabbits
and lizards and children all wanted to tell
everybody all about it and they wanted to
tell all about themselves.

And then there was Rose.

Rose was her name and would she have
been rose if her name had not been Rose.
She used to think and then she used to
think again."

"Ooit was de wereld rond en kon je er op
rond- en rondlopen.

Overall was er ergens en overall waren er
mannen vrouwen kinderen honden koeien
wilde zwijnen kleine konijnen katten
hagedissen en dieren. Zo was het. En
iedereen honden katten schapen konijnen
hagedissen en kinderen wilden er allemaal
iedereen over vertellen en ze wilden
iedereen over zichzelf vertellen.

En dan was er nog Roos.

Roos was haar naam en was ze roos geweest
als haar naam niet Roos was geweest. Ze
dacht gewoonlijk en gewoonlijk dacht ze
dan weer."

Ole Gjeilo (1978)

The Ground

Mmmmm

Pleni sunt caeli et terra gloria tua.

Osanna, Osanna in excelsis.

Mmmmm

Benedictus qui venit in nomine Domini.

Benedictus qui venit.

Osanna, Osanna in excelsis.

Agnus dei qui tollis peccata mundi,

Agnus dei qui tollis peccata mundi,

Agnus dei qui tollis peccata mundi,

Mmmmm

Dona nobis pacem.

Mmmmm

Vol zijn hemel en aarde van uw
heerlijkheid.

Hosanna, Hosanna in den hoge.

Mmmmm

Gezegend die komt in de naam des Heren.

Gezegend die komt.

Hosanna, Hosanna in den hoge.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
draagt,

Lam Gods, dat de zonden der wereld
draagt,

Lam Gods, dat de zonden der wereld
draagt,

Mmmmm

Geef ons vrede.

Aaron Copland (1900 - 1990) Four Motets

I Help us, O Lord

Help us, help us, O Lord,
for with Thee is the fount of life.
In Thy light shall we see light.
Let us march and try our ways.

Turn to God.
It is good that man should wait.
It is good that man should hope,
hope for the salvation of the Lord.

II Thou, O Jehovah, Abideth Forever

Thou, O Jehovah, abideth forever.
God reigneth over all men and nations.
His throne doth last and doth guide all the
ages.
Wherefore wilt Thou forsake us ever?
When then wilt Thou forget us, never?
Thou, O Jehovah, abideth forever,
and all the length of our days
will ever be our Saviour.
Thou, O Jehovah, abideth forever.

III Have Mercy on Us, O My Lord

Have mercy on us, o my Lord,
be not far from us, o my God.
Give ear unto our humble prayer.
Attend and judge us in Thy might.
Uphold us with Thy guiding hand.
Restore us to Thy kindly light.

Have mercy on us, o my Lord,
be not far from us, o my God.
O my heart is sorely pained.
Cast me not away from Thee.
Then we shall trust in Thee,
then we shall bear our place.

IV Sing Ye Praises to Our King

Sing ye praises, sing ye praises
to our King and Ruler.
Come and hear all ye men,
come and hear my praises.
He doth bless all the earth,
bringeth peace and comfort.
Shout unto God all ye men,

shout unto God all your praises

I Help ons, o Heer

Help ons, help ons, o Heer,
want bij u is de bron van het leven.
Door uw licht zien wij licht.ⁱⁱ
Laten we ons leven onderzoeken en
doorvorsen.
Laten we terugkeren naar de heer.ⁱⁱⁱ
Goed is het geduld te hebben.
Goed is het te hopen,
te hopen op de Heer die redding brengt.^{iv}

II U, o Heer, zetelt voor eeuwig,

U, o Heer, zetelt voor eeuwig,
God heerst over alle mensen en volken.
Uw troon staat vast van geslacht op
geslacht.
Waarom zou u ons voorgoed vergeten?
Wanneer zou u ons voor altijd verlaten? ^v
U, o Heer, zetelt voor eeuwig
en al de duur van onze dagen
zult u altijd onze redder zijn.
U, o Heer zetelt voor eeuwig.

III Erbarm u over ons, o mijn Heer. ^{vi}

Erbarm u over ons, o mijn Heer^{vii},
blijf niet ver van ons, o, mijn God.
Verhoor ons nederig gebed.
Sta ons bij en oordeel ons naar uw macht.
Steun ons met uw leidende hand.
Richt ons weer op uw vriendelijk licht.

Erbarm u over ons, o mijn Heer,
blijf niet ver van ons, o mijn God.
O, mijn hart lijdt bitter pijn.
Werp mij niet bij u vandaan.
Dan zullen wij op u vertrouwen,
dan zullen we verdragen dat we hier zijn.

IV Zing je lofliederen voor onze koning^{viii}

Zing je lofliederen, zing je lofliederen
voor onze koning en leider.
Kom en luister, mensen, jullie allemaal,
kom en luister naar mijn lofliederen.
Hij zegent heel de aarde,
brengt vrede en welzijn.
Schreeuw naar God, jullie allemaal,
mensen,
schreeuw God al je lofliederen toe.

Sing ye praises to our King.
Come and praise Him, all ye men.
Shout and praise Him, all ye men.

He doth bless all the earth,
bringeth peace to all men.
Oh sing ye praises, sing ye praises
to our King and Ruler.

Leonard Bernstein (1918 - 1990)
Somewhere (uit de West Side Story)

Somewhere.
There's a place for us
Somewhere a place for us
Peace and quiet and open air
Wait for us
Somewhere
There's a time for us
Someday there's a time for us
Someday a time for us
Time together with time to spare
Time to learn, time to care
Someday somewhere
We'll find a new way of living
Will find a way of forgiving
Somewhere...
There's a place for us
A time and place for us
A time and place for us
Hold my hand and we're half way there

Hold my hand and I'll take you there
Ah, Somehow, Someday,
Somewhere. Ah.

Eric Whitacre (1970)

Sainte Chapelle

Virgo castissima
Advenit in capellam;
Et angeli in vitro
Molliter cantaverunt,
"Hosanna in excelsis!"
Illa castissima
Susurravit,
"Sanctus! Sanctus! Sanctus!"
Lux implevit spatium,
Multiformis colore;

Zing je lofliederen voor onze koning.
Kom en prijs hem, mensen, jullie allemaal,
Schreeuw en prijs hem, jullie allemaal,
mensen.
Hij zegent heel de aarde,
brengt iedereen vrede.
O, zing je lofliederen, zing je lofliederen
voor onze koning en leider.

Ergens
is er een plek voor ons,
ergens een plek voor ons.
Vrede, rust, open lucht,
wachten er op ons.
Ergens
is er tijd voor ons;
ooit is er tijd voor ons,
ooit tijd voor ons.
Tijd samen met tijd te over,
tijd om te leren, tijd om te zorgen.
ooit ergens.
We zullen een nieuwe levenswijze vinden,
een manier om te vergeven.
Ergens
is er een plek voor ons,
een tijd en plek voor ons,
een tijd en plek voor ons.
Houd mijn hand vast en we zijn al
halverwege
houd mijn hand vast en ik breng je er heen.
Ach, op de een of andere manier,
ooit ergens. Ach.

Een zeer vrome maagd
kwam de kapel binnen
en de engelen in het glasraam
zongen zacht,
"Hosanna in den hoge!"
Deze zeer vrome maagd
fluisterde,
"Heilig! Heilig! Heilig!"
Veelkleurig licht
vulde de ruimte;

Et audivit vocem suam
Resonare,
“Sanctus! Sanctus! Sanctus!”
Molliter angeli cantaverunt,
“Dominus Deus sabaoth,
Pleni sunt coeli et terra
Gloria tua!
Hosanna in excelsis!
Hosanna in excelsis!”
Vox in lumen se transformat,
Et lumen canit,
“Sanctus! Sanctus! Sanctus!”
Lumen canit molliter,
“Dominus Deus sabaoth,
Pleni sunt coeli et terra
Gloria tua!”
Virgo castissima
Advenit in capellam;
Et angeli in vitro
Molliter cantaverunt.

en zij hoorde de echo
van haar stem weerklinken,
“Heilig! Heilig! Heilig!”
Zacht zongen de engelen
“Heer God der heerscharen,
vol zijn hemel en aarde
van uw glorie!
Hosanna in den hoge!
Hosanna in den hoge!”
Haar stem transformeerde tot licht
en het licht zong,
“Heilig! Heilig! Heilig!”
Het licht zong zacht,
“Heer God der heerscharen,
vol zijn hemel en aarde
van uw glorie!”
Een zeer vrome maagd
kwam de kapel binnen
en de engelen in het glasraam
zongen zacht.

Hope, Faith, Love, Life

Hoop, geloof, liefde, leven.

ⁱ De Neem (spreek uit: 'niem') is een groenblijvende boom uit India die 35 meter hoog kan worden en beschikt over medicinale kwaliteiten, waarom hij ook wel wonderboom wordt genoemd.

ⁱⁱ Psalm 36:10

ⁱⁱⁱ Klaagliederen 3:40

^{iv} Klaagliederen 3:26

^v Klaagliederen 5:19-20

^{vi} Psalm 71

^{vii} = Kyrie Eleison

^{viii} Psalm 96

**Uit: Oost en West, Nieuwjaarsconcert
2020 Utrechts Kamerkoor**

**Theodor Storm (1817 – 1888)
Am grauen Strand, am grauen Meer**

*Am grauen Strand, am grauen Meer
Und seitab liegt die Stadt;
Der Nebel drückt die Dächer schwer,
Und durch die Stille braust das Meer
Eintönig um die Stadt.*

*Es rauscht kein Wald, es schlägt im Mai
Kein Vogel ohn' Unterlass;
Die Wandergans mit hartem Schrei
Nur fliegt in Herbstesnacht vorbei,
Am Strande weht das Gras.*

*Doch hängt mein ganzes Herz an dir,
Du graue Stadt am Meer;
Der Jugend Zauber für und für
Ruht lächelnd doch auf dir, auf dir,
Du graue Stadt am Meer.*

Aan het grauwe strand, de grijze zee
terzijde ligt de stad;
de nevel drukt zwaar de daken neer
en door de stilte bruist de zee
eentonig rond de stad.

Er ruist geen bos, er is in mei
geen vogel die steeds maar danst ;
de trekgans vliegt met hard gekrijs
alleen in de herfst 's nachts voorbij,
en het gras verwaait aan het strand.

Toch hangt mijn hele hart aan jou,
jij grijze stad aan zee;
glimlachend toch rust altijd nou
de tover der jeugd op jou, op jou,
jij grijze stad aan zee.

Utrechts Kamerkoor, programma Troost

Christ, der du bist der helle Tag

J.S. Bach, Hugo Distler, Felicitas Kukuck

1. Christe, du bist der helle Tag
Vor dir die Nacht nicht bleiben mag;
Du leuchtest uns vom Vater her
Und bist des Lichtes Prediger.
3. Obschon die Augen schlafen ein,
So lass das Herz doch wacker sein;
Halt über uns dein rechte Hand,
Dass wir nicht fall'n in Sünd und Schand.
6. Befiehl dem Engel, dass er komm
Und uns bewach, dein Eigenthum;
Gib uns die lieben Wächter zu,
Dass wir vorm Satan haben Ruh.
7. So schlafen wir im Namen dein,
Dieweil die Engel bei uns sein.
Du heilige Dreieinigkeit,
Wir loben dich in Ewigkeit.

Christus, U bent het hemels licht,
door U kan de nacht zich niet handhaven;
van Uw Vader komen Uw stralen tot ons,
U bent de prediker van het licht.
Laat ons, hoewel onze ogen zwaar van slaap
zijn, toch wakker blijven in ons hart;
strek Uw rechterhand over ons uit,
opdat we niet vervallen in zonde en schande.
Beveel de engel dat hij ons, die Uw
eigendom zijn, komt beschermen;
en geef ons ook vriendelijke bewakers
zodat satan ons met rust laat.
In Uw naam zullen we dan kunnen slapen,
omdat de engelen bij ons zijn.
O, heilige drie-eenheid,
wij eren U tot in eeuwigheid.

Vertaling: Michiel Angenent

Es ist das Heil uns kommen her Hugo Distler

Es ist das Heil uns kommen her
Von Gnad' und lauter Güte,
Die Werke helfen nimmermehr,
Sie mögen nicht behüten,
Der Glaub' sieht Jesum Christum an
Der hat g'nug für uns all' getan,
Er ist der Mittler worden.
Sei Lob und Ehr' mit hohem Preis
Um dieser Gutheit willen
Gott Vater, Sohn, Heiligen Geist!
Der woll' mit Gnad' erfüllen,
Was er in uns ang'fangen hat
Zu Ehren seiner Majestät,
Daß heilig werd' sein Name.
Sein Reich zukomm; sein Will auf Erd
gscheh wie im Himmelsthron;
das täglich Brot noch heut uns werd;
woll unsrer Schuld verschonen,
als wir auch unsern Schuldner tun;
laß uns nicht in Versuchung stehn;
lös uns vom Übel. Amen.

Dankzij genade en goedheid is
de verlossing tot ons gekomen.
Daden gaan ons nooit meer helpen,
die kunnen ons niet beschermen.
Het geloof richt zich op Jezus Christus;
hij heeft voldoende voor ons allen gedaan,
Hij is de bemiddelaar geworden.
Loof en eer God de Vader,
Zoon en Heilige Geest
omwille van deze goedheid!
Moge Hij met genade verwezenlijken
wat Hij in ons begonnen is
ter ere van Zijn majesteit,
zodat Zijn naam heilig wordt.
Zijn rijk kome, Zijn wil geschiede
op aarde, zoals in de hemel;
geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schuld,
zoals ook wij anderen hun schuld vergeven;
en leid ons niet bekoring,
maar verlos ons van het kwade. Amen

Vertaling: Michiel Angenent

Utrecht met recht

1122 – 1872 – 2022

I

Weg zijn de muren die haar beschermden
Die zich zevenhonderdvijftig jaar
Vanwege het buitenlands gevaar
Over de oude stad ontfermden

Castellum, burcht, bisschopsstad
Wal, muur, gracht
Hendrik vijf of Godebald
Wie heeft er hier de macht
Dan poorten, torens, bastions
Kar, bus, trein
Nu heeft de Uithof tramstations
zo veel studenten dat er zijn

II

Weg ook de ronde Bijlhouwerstoren
Honderdvijftig jaar terug geslecht
De stad ondermijnde zo haar recht
Maar, ze werd nu gastvrij herboren

Jacobi-, Buur-, Geertekerk
Pad, steeg, straat,
Stadsbestuur of gildemerk
Wie ruilt hier woord voor daad
Kasteel en kloosters, kampement
Huis, buurt, wijk
Nu Leidsche Rijn recht overend
Onttrokken aan het boerenrijk

III

Weg alle ruzies uit het verleden
Met het stadsrecht is de Stichtenaar
Ervaren na negenhonderd jaar
Ook zonder muren zeer tevreden

Janskerkhof, Dom, Tolsteegpoort
Kalk, zand, steen
Plantenbak of rij-comfort
Wat wil toch iedereen
Studenten, burgers, overheid
Vaart, gracht, Vecht
In onze zo moderne tijd
Wordt niet gevochten maar overlegd

Utrecht met recht stad met recht

Michiel Angenent
8 september 2021

Utrecht met recht

1122 – 1872 – 2022

I

Weg zijn de muren die haar beschermden,
die zich zevenhonderdvijftig jaar
vanwege het buitenlands gevaar
over de oude stad ontfermden

Castellum, burcht, bisschopsstad;
wal, muur, gracht.

Hendrik vijf of Godebald:
wie heeft er hier de macht?
Poorten en torens, bastions.
Kar, bus, trein,
nu heeft de Uithof tramstations,
omdat daar veel studenten zijn.

II

Weg ook de ronde Bijlhouwerstoren,
honderdvijftig jaar terug geslecht.
De stad nam toen afstand van haar recht,
maar werd zo wel gastvrij herboren.

Jacobi-, Buur-, Geertekerk;
pad, steeg, straat.
Stadsbestuur of gildemerk:
wie ruilt hier woord voor daad?
Kloosters, kastelen, kampement.
Huis, buurt, wijk,
nu Leidsche Rijn recht overend,
onttrokken aan het boerenrijk.

III

Weg alle ruzies uit het verleden,
met het stadsrecht is de Stichtenaar,
geboren na negenhonderd jaar,
zonder die muren ook tevreden

Janskerkhof, Dom, Tolsteegpoort;
kalk, zand, steen.
Plantenbak of rij-comfort:
wat wil toch iedereen?
Burgers, studenten, overheid.
Vaart, gracht, Vecht,
Nu Utrecht, stad van deze tijd,
waar iedereen het zijne zegt.

Utrecht met recht stad met recht

Michiel Angenent
december 2021

Utrecht met recht, een toelichting.

“In de noordelijke Nederlanden was Utrecht de eerste stad die zich in 1122 een eigen verdediging mocht aanmeten, al waren er nederzettingen waar al vóór het verkrijgen van stadsrecht een verdediging was opgeworpen.” Dit citaat is afkomstig uit René de Kam, *De ommuurde stad. Geschiedenis van een stadverdediging*. Amsterdam, 2020, p. 21.

Het gedicht *Utrecht met recht* heeft hier net als deze toelichting dankbaar gebruik van gemaakt.¹

Het stadsrecht gaf een stad naast rechten op het gebied van o.a. stadsbestuur, rechtspraak, wetgeving en belastingen ook het privilege om een muur rond de stad te bouwen. “Niet lang na 1122 hebben de eerste Utrechtse torens en stadspoorten de veranderende tijd in het landschap gemarkeerd. Eind twaalfde eeuw moet de stadsverdediging er al erg indrukwekkend hebben uitgezien, en dat zou in de eeuwen daarop zo blijven. Maar [...] ook dat [was] slechts een momentopname in de voortrazende tijd, want op den duur verloren ook die muren, torens en poorten weer hun betekenis”².

Utrecht met recht is gebaseerd op de ontwikkeling en afbraak van de Utrechtse stadsverdediging en op de ruimte die de afbraak ervan gaf aan de verdere ontwikkeling van de stad tot nu toe. In 1872 werd de Bijlhouwerstoren als laatste onderdeel van de stadsverdediging gesloopt³. Daarmee krijgen de jaartallen 1122 – 1872 – 2022 speciale betekenis. Ze duiden immers een periode aan van eerst 750 jaar ommuurde stad en vervolgens 150 jaar stad zonder muren.

Utrecht was tot eind vijfde eeuw een Romeins castellum⁴. Eind zevende eeuw wijdde Willibrordus de geruïneerde kerk in deze burcht aan Sint-Maarten. En in de tweede helft van de achtste eeuw ontving Alberik hier als eerste de bisschopswijding waardoor Utrecht officieel een bisdom werd en de kerk een kathedraal. In de eeuwen daarna groeide het bisdom verder uit. Zo legde bisschop Balderik in de 10^e eeuw dankzij schenkingen van de keizer de basis voor het Sticht, waarvan de bisschoppen ook landsheer waren. Een inwoner daarvan werd (en wordt nog wel) Stichtenaar genoemd. “[H]et Sticht [...] bestond grofweg [...] uit de huidige provincie Utrecht, en het Oversticht dat de huidige provincies Drenthe, Overijssel en de stad Groningen met het omringende land besloeg.”⁵ Later strekte de macht van de Utrechtse bisschoppen zich nog verder uit over Leiden, delen van Delfland, Amstelland, de Alblasserwaard, de Veluwe, delen van Friesland, Emmerik en Tiel.

Na het Concordaat van Worms dat in 1122 een eind aan de Investituurstrijd tussen keizer en paus beoogde, kwam de benoeming van bisschoppen geleidelijk aan niet meer aan de keizer toe, maar aan de paus. Bisschop Godebald was al in 1116 naar het pauselijk kamp overgelopen. In 1119 vergeleek hij “de keizerlijke benoeming van de bisschop van Luik [...] met de ‘bloedschande die een zuster is aangedaan’.”⁶ Zijn verhouding met keizer Hendrik V

¹ De voetnoten verwijzen, tenzij anders vermeld, naar het boek van René de Kam.

² p. 21

³ Illustratie 71.

⁴ “Binnen de huidige gemeentegrenzen van Utrecht liggen twee Romeinse forten: Traiectum onder het [...] Domplein en een castellum [...] op de Hoge Woerd in De Meern.” (p. 26)

⁵ p. 33.

⁶ p. 41.

was dan ook niet best toen zij elkaar op het paasfeest in maart 1122 in Aken troffen. Kort na Pinksteren raakten dienstlieden van de bisschop slaags met leden van de keizerlijke garde en werd Godebald zelfs gevangen gezet. Hendrik liet hem –tegen een behoorlijk losgeld– weer vrij, liet de bewoners van Utrecht op 2 juni 1122 een eed van trouw afleggen en bevestigde het recht, gewoonterecht, en het privilege dat Godebald de burgers al eerder had verleend. “Daarmee werd het stadsrecht van Utrecht officieel door de keizer bevestigd.”⁷ In de periode daarna speelde het optrekken van de muren en poorten en het graven van de grachten.

In de veertiende eeuw namen de gilden “de bewaking van de stad op zich [...]. Ze hadden die rol verkregen door een uitgekiend spel, waarmee ze de oude heersende klasse uitschakelden.”⁸ Die klasse bestond uit de schout en schepenen – afkomstig uit machtige patriciërsfamilies en benoemd door de bisschop. Minder welvarende, maar toch ook wel rijke burgers waren niet zo blij met deze machtspositie en stelden in 1196 een raad in om invloed op het stadsbestuur te krijgen. Na verloop van tijd en dankzij de groei in welvaart van kleinhandelaren en ambachtslieden gingen deze burgers zich steeds beter organiseren: via hun gilden wisten ze in de loop van de 13^e eeuw meer politieke macht naar zich toe te trekken, waardoor de spanning met de patriciërs toenam.

Een gilde was een belangenorganisatie van beroepsgenoten die kennis en ervaring uitwisselden en leerlingen opleidden tot gezel en meester. Het gilde behartigde de belangen van de gildeleden en beschermde hen. Vaak had een gilde het alleenrecht op het uitoefenen van het vak en soms zelfs een monopolie in de handel. Een keurmerk verzekerde de kwaliteit van het werk.

In 1274 deden de Utrechtse gilden een greep naar de macht, maar de schepenen wisten twee jaar later de oude orde weer te herstellen. Een nieuwe poging deden de gilden in 1304 en dankzij slimme politiek van hun oudermannen wisten ze deze keer te winnen. Zij zetten hun politieke ideeën uiteen in een gildebrief waarin vooral de gemeenschappelijke belangen van Utrecht en niet zozeer die van de gilden werden benadrukt. De twaalf schepenen zouden voortaan niet meer door de bisschop worden benoemd, maar door de raad worden gekozen. Deze raad (met 24 raadsleden) zou verdubbeld en door de oudermannen gekozen worden; raadsleden moesten uit de gilden afkomstig zijn. Uiteindelijk ging de bisschop hiermee in 1305 akkoord, was de machtsruil een feit en het woord van de oudermannen daad geworden.

In opdracht van het UKK en dankzij subsidie van de gemeente Utrecht componeerde Willem Wander van Nieuwkerk op basis van het gedicht *Utrecht met recht* een ballade ter gelegenheid van de viering van 900 jaar stadsrecht. De stad Utrecht viert haar verjaardag vanaf de Stadsdag op 2 juni 2022 tot en met Sint Maarten op 11 november 2022. Het thema van deze verjaardag is ‘Stad zonder muren’: open, betrokken, gastvrij en verbonden met elkaar.

Michiel Angenent
December 2021

⁷ p. 42.

⁸ p. 57

Ballade: Utrecht met recht

1122 - 1872 - 2022

*In opdracht van het Utrechts Kamerkoor en dankzij subsidie van de gemeente
Utrecht in het kader van 900 jaar Stadsrecht: Stad zonder muren*

tekst: Michiel Angenent

muziek: Willem Wander van Nieuwkerk

$\text{♩} = 68$

Sopraan *f* Weg, — weg zijn de mu - ren, — de mu - ren die haar be - scherm - den, *mf* die

Alt *f* Weg, — weg zijn de mu - ren, — de mu - ren die haar be - scherm - den, *mf* die

Tenor *f* Weg, — weg zijn de mu - ren, — de mu - ren die haar be - scherm - den, *mf* die

Bas *f* Weg, — weg zijn de mu - ren, — de mu - ren die haar be - scherm - den, *mf* die

6 *f* ze - ven - hon - derd - vijf - tig jaar zich o - ver de ou - de stad ont - ferm - den.

f ze - ven - hon - derd - vijf - tig jaar zich o - ver de ou - de stad ont - ferm - den.

f zich — ont - ferm - den, zich — ont - ferm -

f zich — ont - ferm - den, zich — ont - ferm - den.

12

den. Weg zijn de mu - ren die zich ont-ferm - den, die ze-ven-hon-derd-
Weg zijn de mu - ren die zich ont-ferm - den, die ze-ven-hon-derd-

18

poco rit. A tempo

vijf-tig jaar van-we-ge bui-ten-lands ge-vaar zich o-ver de ou-de stad ont-ferm - den..
vijf-tig jaar van-we-ge bui-ten-lands ge-vaar zich o-ver de ou-de stad ont-ferm - den..

24

tel-lum, burcht, bis-schops-stad, wal, muur, gracht. Hen-drik vijf of Go - de -
tel-lum, burcht, bis-schops-stad, wal, muur, gracht. Hen-drik vijf of Go - de -
Weg zijn de mu - ren, Weg zijn de mu - ren, Hen-drik vijf of Go - de -
Weg zijn de mu - ren, Weg zijn de mu - ren, Hen-drik vijf of Go - de -

40

47

47 *zijn.* — *f* $\text{♩} = 68$ *mf*

Weg, — weg ook de to - ren, — de ron-de Bij-houw-ers to - ren, werd

zijn. — *f* *mf*

Weg, — weg ook de to - ren, — de ron-de Bij-houw-ers to - ren, werd

8 *f* *mf*

Weg, — weg ook de to - ren, — de ron-de Bij-houw-ers to - ren, werd

f *mf*

Weg, — weg ook de to - ren, — de ron-de Bij-houw-ers to - ren, werd

f

53

hon-derd-vijf-tig jaar te-rug ge-slecht. De stad werd zo___ wel gast-vrij her-bo - ren._

hon-derd-vijf-tig jaar te-rug ge-slecht. De stad werd zo___ wel gast-vrij her-bo - ren._

ooit___ ge - slecht. De stad werd zo___ gast - vrij___ her-bo -

ooit___ ge - slecht. De stad werd zo___ gast - vrij___ her-bo -

59

ren._ [u] Weg ook de ron - de Bijl - houw-ers to - ren, hon-derd-vijf-tig jaar te-

ren._ [u] Weg ook de ron - de Bijl - houw-ers to - ren, hon-derd-vijf-tig jaar

65

poco rit.

rug ge-slecht. De stad nam toen af-stand van haar recht, maar werd zo___ wel gast-vrij her-bo -

rug ge-slecht. De stad nam toen af-stand van haar recht, maar werd zo___ wel gast-vrij her-bo -

A tempo

70 *mf*

Ja - co - bi-, Buur -, Geer-te-kerk; pad, steeg, — straat. Stads-be - stuur_ of

mf

Ja - co - bi-, Buur -, Geer-te-kerk; pad, steeg, — straat. Stads-be - stuur_ of

p

ren. — Weg — ook de ron - de Bijl-houw-ers to- ren...Stads-be - stuur_ of

p

Weg — ook de ron - de Bijl-houw-ers to- ren...Stads-be - stuur_ of

77 *f* *mp*

gil - de - merk: wie ruilt hier woord voor daad? Kloos- ters, kas - te - len, kam-pe - ment. Nu...

f

gil - de - merk: wie ruilt hier woord voor daad? Kloos- ters, kas - te - len, kam-pe - ment.

f

gil - de - merk: wie ruilt hier woord voor daad? Kloos- ters, kas - te - len, kam-pe - ment.

f

gil - de - merk: wie ruilt hier woord voor daad? Kloos- ters, kas - te - len, kam-pe - ment.

85 *mf* *mp* *mf*

Huis, - buurt, wijk, - nu.. nu.. nu...

mp *mf* [SOLO]

Huis, - buurt, wijk, - nu Leid-sche Rijn — recht o-ver - end, — ont-trok-ken aan het

mp *mf*

Huis, - buurt, wijk, - nu.. nu.. nu...

93 $\text{♩} = 68$

f Weg, weg al-le ru-zies, de ru-zies uit het ver-le-den, met het *mf*

f Weg, weg al-le ru-zies, de ru-zies uit het ver-le-den, met het *mf*

f boe-ren-rijk. Weg, weg al-le ru-zies, de ru-zies uit het ver-le-den, met het *mf*

f Weg, weg al-le ru-zies, de ru-zies uit het ver-le-den, met het *mf*

99

f stads-recht is de Stich-te-naar zon-der die mu-ren ook te-vre-den.

f stads-recht is de Stich-te-naar zon-der die mu-ren ook te-vre-den.

f stads-recht is de Stich-te-naar zon-der die mu-ren ook te-vre-den.

f stads-recht is de Stich-te-naar zon-der die mu-ren ook te-vre-den.

106 *mf* *f* *mf*

mf Weg al-le ru-zies uit het ver-le-den, met het stads-recht is de Stich-te-naar, ge- *f*

mf Weg al-le ru-zies uit het ver-le-den, met het stads-recht is de Stich-te-naar, ge- *f*

pp *mf* Weg al-le ru-zies uit het ver-le-den, met het stads-recht is de Stich-te-naar, ge- *mf*

mf Weg al-le ru-zies uit het ver-le-den, met het stads-recht is de Stich-te-naar, ge-

112

bo-ren na ne-gen-hon-derd jaar, ook zon-der die mu-ren wel te-vre - den...

bo-ren na ne-gen-hon-derd jaar, ook zon-der die mu-ren wel te-vre - den...

bo-ren na ne-gen-hon-derd jaar, ook zon-der die mu-ren wel te-vre - den... Jans - kerk-hof, Dom,

bo-ren na ne-gen-hon-derd jaar, ook zon-der die mu-ren wel te-vre - den... Jans - kerk-hof, Dom,

118

...kalk, zand, steen... Wat, Wat wil toch

...kalk, zand, steen... Plan-ten-bak of rij-com-fort: Wat wil toch

Tol-steeg-poort; kalk, zand, steen... Plan-ten-bak of rij-com-fort: Wat wil toch

Tol-steeg-poort; kalk, zand, steen... Wat, Wat wil toch

125

ie - der - een? Bur - gers, stu-

ie - der - een? Bur - gers, stu-

ie - der - een? Wat wil toch ie - der - een? Wat wil toch

ie - der - een? Wat wil toch ie - der - een? Wat wil toch ie - der - een?

130

den - ten, o - ver - heid.____ *mf* *f*
 den - ten, o - ver - heid.____ Vaart, gracht, Vecht,____ *f*
 ie - der - een?____ *mf* *f*
 ____ Wat wil toch ie - der - een?____ Vaart, gracht, Vecht,____ nu____

136

U - trecht stad van de - ze tijd,____
 U - trecht stad van de - ze tijd, waar ie - de - reen het zij - ne zegt.
 U - trecht stad van de - ze tijd, waar ie - de - reen het zij - ne zegt.
 U - trecht stad van de - ze tijd, waar ie - de - reen het zij - ne zegt.

140

U - trecht met recht stad met recht U-trecht met recht stad met recht. *ff*
 U - trecht met recht stad met recht U-trecht met recht stad met recht. *ff*
 U - trecht met recht stad met recht U-trecht met recht stad met recht. *ff*
 U-trecht met recht, met recht stad met recht U-trecht met recht stad met recht. *ff*

Utrechts Kamerkoor, Programma

Bloemenconcert (Nieuwjaarsdag 2022)

John Wilbey (1574 – 1638)

Flora gave me fairest flowers

Flora gave me fairest flowers,
None so fair in Flora's treasure
These I placed on Phillis' bowers
She was pleased, and she my pleasure.
Smiling meadows seem to say
Come ye wantons, here to play.

William Byrd

Though Amaryllis dance in green

Though Amaryllis dance in green
Like Fairy Queen,
And sing full clear
Corinna can, with smiling cheer.
Yet since their eyes make heart so sore,
Hey ho! chil love no more.

My sheep are lost for want of food
And I so wood
That all the day
I sit and watch a herd-maid gay
Who laughs to see me sigh so sore,
Hey ho! chil love no more.

Love ye who list, I force him not:
Since God is wot,
The more I wail,
The less my sighs and tears prevail.
What shall I do? but say therefore,
Hey ho! chil love no more.

Flora gaf me haar mooiste bloemen,
mooiere waren er niet in Flora's verzameling.
Ik zette ze in Phyllis' prieeltje,
ze was heel blij en zij een lust voor mij.
Lachend leken de weilanden te zeggen
kom maar hier, meisjes van plezier.

Vertaling: Michiel Angenent

Hoewel Amaryllis in het groen danst
als een toverfee en Corinna
met een glimlach van vreugde
vol helderheid zingen kan, wil ik toch,
omdat hun ogen een hart zo gevoelig maken,
–het is niet anders– niet meer minnen.

Mijn schapen zijn er hongerig vandoor
en ik ben zo in de war
dat ik de hele dag
naar een vrolijk herderinnetje zit te kijken
dat erom lacht mij zo triest te zien zuchten,
–het is niet anders– ik wil niet meer minnen.

Liefde, luisteraar, dwing ik niet af:
want God weet
hoe harder ik klaag des te minder
zijn mijn zuchten en tranen me de baas.
Wat kan ik anders doen dan zeggen: daarom
–het is niet anders– wil ik niet meer minnen.

Vertaling: Michiel Angenent

Chansons-des-Roses

Morten Lauridsen (tekst Rainer Maria Rilke)

1. En une seule fleur

C'est pourtant nous qui t'avons proposé
de remplir ton calice.
Enchantée de cet artifice,
ton abondance l'avait osé.

Tu étais assez riche, pour devenir cent fois
toi-même
en une seule fleur;
c'est l'état de celui qui aime...
Mais tu n'as pas pensé ailleurs.

2. Contre qui, rose

Contre qui, rose,
avez-vous adopté
ces épines?

Votre joie trop fine
vous a-t-elle forcée
de devenir cette chose armée?
Mais de qui vous protège
cette arme exagérée?
Combien d'ennemis vous ai-je
enlevés
qui ne la craignaient point.
Au contraire, d'été en automne,
vous blessez les soins
qu'on vous donne.

In een enkele bloem

Wij waren het toch die je aanboden
je kelk bij te vullen.
En verrukt van dit slimmigheidje
durfde jij dat met jouw overvloed wel aan.

Je was rijk genoeg om jezelf
honderd keer
in een enkele bloem in te vullen;
dat is de toestand van wie liefheeft ...
maar jij vindt het vanzelfsprekend.

Tegen wie eigenlijk, roos

Tegen wie heeft u
deze doorns eigenlijk
aangenomen, roos?

Heeft uw al te fragiele vreugde
u misschien tot deze bewapening
gedwongen?
Maar tegen wie beschermt dit
buitensporige wapen u dan?
Voor hoeveel vijanden heb ik u
behoed
die er helemaal niet bang voor waren?
Juist het omgekeerde is het geval: van de
zomer tot de herfst verwondt u
de genegenheid die u gegeven wordt.

3. De ton rêve trop plein

De ton rêve trop plein,
fleur en dedans nombreuse,
mouillée comme une pleureuse,
tu te penches sur le matin.

Tes douces forces qui dorment,
dans un désir incertain,
développent ces tendres formes
entre joues et seins.

4. La rose complète

J'ai une telle conscience de ton
être, rose complète,
que mon consentement te confond
avec mon coeur en fête.

Je te respire comme si tu étais,
rose, toute la vie,
et je me sens l'ami parfait
d'une telle amie.

5. Dirait-on

Abandon entouré d'abandon,
tendresse touchant aux tendresses...
C'est ton intérieur qui sans cesse
se caresse, dirait-on;

se caresse en soi-même,
par son propre reflet éclairé.
Ainsi tu inventes le thème
du Narcisse exaucé.

Vanuit je veel te drukke droom

Vanuit je veel te drukke droom,
buig jij je, bloem, zo vol van bloemen, als met
tranen bevochtigd
over de ochtend.

Je zachte nog slaperige energie
ontvouwt met een onzeker verlangen
deze tere vormen
tussen boezem en wangen.

De volmaakte roos

Ik ben me zo bewust van jouw
wezen, volmaakte roos,
dat ik jou dankzij deze instemming
verwar met mijn vreugdevolle hart.

Ik adem je in, roos, alsof jij
heel het leven bent,
en ik voel me de volmaakte
vriend van zo'n vriendin als jij.

Zeggen ze

Verlaten in verlatenheid,
genegenheid die bijna liefkozen is...
Jij bent het die zichzelf van binnen
onophoudelijk liefkoost, zeggen ze,

zich in zichzelf liefkoost
door je eigen heldere weerspiegeling.
Zo ontdek je de ingeloste thematiek
van Narcissus.

Vertaling: Michiel Angenent

Claude Debussy

Trois Chansons de Bilitis

1.

La Flûte de pan

Pour le jour des Hyacinthies, Il m'a donné
une syrinx faite de roseaux bien taillés,
unis avec la blanche cire qui est
douce à mes lèvres comme le miel.

Il m'apprend à jouer,
assise sur ses genoux;
Mais je suis un peu tremblante.
Il en joue après moi, si doucement
que je l'entends à peine.

Nous n'avons rien à nous dire, tant
nous sommes près l'un de l'autre; mais
nos chansons veulent se répondre, et tour
à tour nos bouches s'unissent sur la flûte.

Il est tard;
voici le chant des grenouilles vertes
qui commence avec la nuit.
Ma mère ne croira jamais
que je suis restée si longtemps
à chercher ma ceinture perdue.

Drie liederen van Bilitis

De Panfluit

Voor het Hyacintenfeest gaf hij me een
panfluit van mooi gesneden riet, dat
met blanke was, die als honing zo zacht
is voor mijn lippen, bijeen werd gehouden.

Hij leert me spelen,
zittend op zijn schoot;
Maar ik tril een beetje.
Na mij speelt hij erop, zo zachtjes
dat ik het nauwelijks hoor.

We hebben elkaar niets te zeggen, zo
dicht zijn we bij elkaar; maar onze liedjes willen
elkaar antwoord geven, en om de beurt worden
onze monden één op de fluit.

Het is laat;
het lied van de groene kikvorsen dat
's nachts begint, klinkt al.
Mijn moeder zal nooit geloven
dat ik zo lang op ben gebleven
om mijn verloren ceintuur te zoeken.

2.

La Chevelure

Il m'a dit: "cette nuit, j'ai rêvé.
j'avais ta chevelure autour de mon cou,
j'avais tes cheveux comme un collier noir
autour de ma nuque et sur ma poitrine.

«Je les caressais, et c'étaient les miens;
et nous étions liés pour toujours ainsi, par la
même chevelure, la bouche sur la bouche, ainsi
que deux lauriers n'ont souvent qu'une racine.

Et peu à peu, il m'a semblé tant nos
membres étaient confondus que je
devenais toi-même, ou que tu entrais
en moi comme mon songe."

Quand il eut achevé, il mit doucement ses mains
sur mes épaules, et il me regarda d'un regard si
tendre, Que je baissai les yeux avec un frisson.

Het Haar

Hij zei tegen me: "Vannacht heb ik gedroomd
dat ik je haar om mijn hals droeg. Als een
zwart collier had ik je haar
om mijn nek en op mijn borst.

Ik streelde het en het was van mij;
en zo waren wij voor eeuwig verbonden
door hetzelfde haar, mond op mond, zoals twee
laurierbomen dikwijls maar één wortel hebben.

En beetje bij beetje leek het me
dat onze ledematen zo verstrengeld
waren dat ik jou werd of dat jij in mij
verscheen als mijn droom."

Toen hij klaar was, legde hij zachtjes zijn handen
op mijn schouders, en hij keek mij met zo'n
tedere blik aan, dat ik met een rilling
mijn ogen neersloeg.

3.

Le tombeau des naïades

Le long du bois couvert de givre, je marchais;
mes cheveux devant
ma bouche se fleurissaient de petits glaçons,
et mes sandales étaient
lourdes de neige fangeuse et tassée.

Il me dit: "Que cherches-tu?"
je suis la trace du satyre.
ses petits pas fourchus alternent
comme des trous dans un manteau blanc.
Il me dit: "Les satyres sont morts."

"Les satyres et les nymphes aussi.
depuis trente ans, il n'a pas fait un hiver aussi
terrible. La trace que tu vois est celle d'un bouc.
Mais restons ici, où est leur tombeau."

Et avec le fer de sa houe il cassa la glace
de la source où jadis riaient les naïades.
Il prenait de grands morceaux froids.
Et les soulevant vers le ciel pâle,
il regardait au travers.

Het graf van de waternimfen

Ik liep langs het met rijp bedekte bos;
met mijn haar voor mijn mond
waarop ijspegeltjes bloeiden
en mijn sandalen waren zwaar van de
modderige en opgehoopte sneeuw.

Hij zei tegen mij: "Wat zoek je?"
Ik volg het spoor van de sater,
zijn gevorkte pasjes volgen op elkaar als
gaten in een witte jas.
Hij zei tegen me: "Saters zijn dood."

Saters en nimfen ook. Zo'n vreselijke winter
hebben we in geen dertig jaar gehad. Het spoor
dat je ziet is dat van een bok. Maar laten we hier
blijven, waar hun graf is."

En met het ijzer van zijn hak brak hij het ijs van
de bron waar de waternimfen lang geleden
lachten. Hij pakte grote stukken ijs. En terwijl hij
die naar de bleke hemel ophief, keek hij er
doorheen.

Claude Debussy

Voici que le printemps

Voici que le printemps, ce fils léger d'avril,
Beau page en pourpoint vert brodé de blanches.
Paraît leste, fringant et les poings sur les hanches
Comme un prince acclamé revient d'un long exil.

Les branches des buissons verdis rendent étroite
La route qu'il poursuit en dansant comme un fol;
Sur son épaule gauche il porte un rossignol,
Un merle s'est posé sur son épaule droite.

Et les fleurs qui dormaient sous les mousses des
bois ouvrent leurs yeux où flotte une ombre vague
et tendre; et sur leurs petits pieds se dressent, pour
entendre les deux oiseaux siffler et chanter à la fois

Car le merle sifflote et le rossignol chante;
Le merle siffle ceux qui ne sont pas aimés,
Et pour les amoureux languissants et charmés,
Le rossignol prolonge une chanson touchante.

Kijk, hier is de lente

Kijk, hier is de lente, die ranke zoon van april,
knappe edelknaap in een groene wambuis, opgesmukt
met witte rozen.

Hij ziet er kwiek en monter uit met zijn handen op de
heupen, bejubeld als een prins die terugkeert uit lange
ballingschap.

De takken van de opgroenende struiken versmallen het
pad dat hij -dansend als een dwaas- volgt.

Op zijn linkerschouder draagt hij een nachtegaal,
op zijn rechterschouder zit een merel.

En de bloemen die nog sluimeren onder de mossen
van het bos, openen hun ogen naar waar een vage en
lichte schaduw zweeft; en ze gaan op hun teentjes
staan om de twee vogels tegelijkertijd te horen fluiten
en zingen.

Want de merel fluit zachtjes en de nachtegaal zingt;
de merel fluit voor wie geen minnaars zijn
en voor de smachtende en begeesterde minnaars
laat de nachtegaal een ontroerend, langer lied horen.

Henri Duparc

Sérénade Florentine

Étoile, dont la clarté luit
Comme un diamant dans la nuit,
Regarde vers ma bien-aimée
Dont la paupière s'est fermée,
Et fais descendre sur ses yeux
La bénédiction des cieux.

Elle s'endort : par la fenêtre
En sa chambre heureuse pénètre ;
Sur sa blancheur, comme un baiser,
Viens jusqu'à l'aube te poser,
Et que sa pensée alors rêve
D'un astre d'amour qui se lève

Extase Florentine

Sur un lys pâle mon cœur dort
D'un sommeil doux comme la mort ...
Mort exquise, mort parfumée
Du souffle de la bien-aimée
Sur ton sein pâle mon cœur dort

Florentijnse serenade

Heldere ster, die als een
diamant schijnt in de nacht,
zie toe op mijn geliefde
van wie de oogleden gesloten zijn,
en laat over haar ogen de zegening
der hemelen neerdalen.

Ze slaapt in: laat uw licht haar blijde kamer
binnenvallen door het raam als
een kus op haar blanke huid.
Kom en strijk neer tot het ochtendgloren
en moge haar gedachten dan een droom
zijn over een liefdesster die oprijst.

Florentijnse Extase

Op een bleke lelie slaapt mijn hart
zijn slaap zo zoet als de dood:
voortreffelijke dood, dood geurend
naar de adem van de geliefde:
Op je bleke borst slaapt mijn hart

Francis Poulenc

Les chemins de l'amour

Les chemins qui vont à la mer
Ont gardé de notre passage,
Des fleurs effeuillées
Et l'écho sous leurs arbres
De nos deux rires clairs.
Hélas! des jours de bonheur,
Radieuses joies envolées,
Je vais sans retrouver traces
Dans mon cœur.

Chemins de mon amour,
Je vous cherche toujours,
Chemins perdus, vous n'êtes plus
Et vos échos sont sourds.
Chemins du désespoir,
Chemins du souvenir,
Chemins du premier jour,
Divins chemins d'amour.

Si je dois l'oublier un jour,
La vie effaçant toute chose,
Je veux, dans mon cœur, qu'un souvenir
Repose plus fort que l'autre amour.
Le souvenir du chemin,
Où tremblante et toute éperdue,
Un jour j'ai senti sur moi brûler tes mains.

De wegen der liefde

De wegen die naar zee gaan
bewaarden van ons voorbijkomen
de bloemen die hun blad verloren,
en de echo van ons beider heldere
lachen onder de bomen.
Helaas! die gelukkige dagen en
dat fantastische nu vervlogen plezier
verlaat ik zonder er een spoor van
terug te vinden in mijn hart.

Wegen van mijn liefde,
jullie zoek ik nog steeds,
verloren wegen, jullie zijn er niet meer
en jullie echo's zijn uitgedoofd.
Wegen van wanhoop,
wegen van herinnering,
wegen van die eerste dag,
goddelijke wegen van liefde.

Als ik op een dag moet vergeten,
want het leven wist alles uit,
dan wil ik, in mijn hart, dat één
herinnering
sterker blijft rusten dan de andere liefde.
De herinnering aan de weg,
waar ik op een dag trillend en vurig
jouw handen op me voelde branden

Francis Poulenc

Air Romantique

J'allais dans la campagne avec le vent d'orage,
Sous le pâle matin, sous les nuages bas;
Un corbeau ténébreux escortait mon voyage
Et dans les flaques d'eau retentissaient mes pas.

La foudre à l'horizon faisait courir sa flamme
Et l'Aquilon doublait ses longs gémissements;
Mais la tempête était trop faible pour mon âme
Qui couvrait le tonnerre avec ses battements.

De la dépouille d'or du frêne et de l'érable
L'Automne composait son éclatant butin,
Et le corbeau toujours, d'un vol inexorable,
M'accompagnait sans rien changer à mon destin.

Romantisch wolkenlied

Ik liep door het veld in stormwind, in het bleke
ochtendlicht, onder een laag wolkendek;
een duistere kraai begeleidde mijn tocht
en in de plassen weerklonken mijn passen.

De bliksem aan de horizon liet zijn vlam neerwaarts
flitsen en de Noordenwind verdubbelde zijn lang-
durig kermen; maar de storm was te zwak voor mijn
ziel, die met zijn kloppen de donder overstemde.

Van het gouden gebladerte van es en esdoorn
stelde de Herfst zijn schitterende buit samen, en de
kraai vergezelde me nog steeds in een vastberaden
vlucht zonder ook maar iets aan mijn lot te wijzigen.

Gabriël Fauré

Au bord de l'eau

S'asseoir tous deux au bord d'un flot qui passe,
Le voir passer;
Tous deux, s'il glisse un nuage en l'espace,
Le voir glisser;
À l'horizon, s'il fume un toit de chaume,
Le voir fumer;
Aux alentours si quelque fleur embaume,
S'en embaumer;
Entendre au pied du saule où l'eau murmure
L'eau murmurer;
Ne pas sentir, tant que ce rêve dure,
Le temps durer;
Mais n'apportant de passion profonde
Qu'à s'adorer,
Sans nul souci des querelles du monde,
Les ignorer;
Et seuls, tous deux devant tout ce qui lasse,
Sans se lasser,
Sentir l'amour, devant tout ce qui passe,
Ne point passer!

Aan de rand van het water

Met z'n tweeën naar langs stromend water zitten kijken,
en dat dan langs zien stromen;
Alle twee, als een wolk langs glijdt in de lucht,
die dan langs zien glijden;
Aan de horizon, als een rieten dak in brand staat.
dat dan zien walmen;
In de omgeving, als een bloem lekker ruikt,
de geur dan tot je nemen;
Aan de voet van de wilg waar het water kabbelt,
het water dan horen kabbelen;
De tijd, zolang deze droom voortduurt,
dan niet voort voelen duren;
Maar geen diepe hartstocht ervarend
anders dan zielsveel van elkaar houden,
Zonder enige zorg om wereldse geschillen,
ze gewoon negeren;
En met zijn tweeën tegenover alles wat afschrikt,
je allebei niet laten afschrikken,
Liefde voelen, tegenover alles wat voorbijgaat,
en dat niet voorbij laten gaan!

Après un rêve

Dans un sommeil que charmait ton image
Je rêvais le bonheur, ardent mirage.
Tes yeux étaient plus doux, ta voix pure et sonore
Tu rayonnais comme un ciel éclairé par l'aurore;

Tu m'appelais et je quittais la terre
Pour m'enfuir avec toi vers la lumière,
Les cieux pour nous entr'ouvraient leurs nues;
Splendeurs inconnues, lueurs divines entrevues

Hélas! Hélas! , triste réveil des songes
Je t'appelle, ô nuit, rends-moi tes mensonges;
Reviens, reviens radieuse
Reviens, ô nuit mystérieuse!

Na een droom

In een slaap die betoverd werd door jouw beeld,
droomde ik van geluk, die hartstochtelijke illusie.
Jouw ogen waren zachter, je stem zuiver en sonoor,
je straalde als een door morgenrood verlichte hemel.

Je riep me en ik verliet de aarde
om met jou naar het licht te ontvluchten,
de hemel opende haar wolken voor ons;
ongekende pracht, goddelijke schittering zagen we.

Helaas! Helaas! Droef ontwaken uit de droom;
ik riep je, o nacht, geef me je illusie terug;
Kom terug, kom stralend terug,
Kom terug, o mysterieuze nacht

Utrechts Kamerkoor, Programma
Spaans concert, Fata la Parte (14 april 2024)

Juan del Encina

Romerico tú que vienes

Romerico tú que vienes
de donde mi vida está,
las nuevas della me dá.

Dame nuevas de mi vida
¡Ay si Dios te dé placer!
Si tú me quieres hacer
alegre con tu venida
que después de mi partida
de mal en peor me va.
Las nuevas della me da.

Veóme triste, aflegido
más que todos desdichado,
que en el tiempo ya pasado
solía ser conocido
Más agora con olvido
in memoria muerta está
Las nuevas della me da.

Yo bien sé que partiste
con mucha desesperanza
y tu bienaventuranza
vino y no la conociste
¡Más esfuerza, esfuerza triste!
que tu acuerdo vivo está.
Las nuevas della me da.

Pelgrim Romerico, jij die komt
vanwaar mijn leven is,
breng me nieuws van haar.

Breng me nieuws van mijn leven.
Ach, moge God je welgevallig zijn,
als je me gelukkig wilt maken
met je komst,
want sinds mijn vertrek
gaat het me slechter en slechter.
Breng me nieuws van haar.

Ik voel me triest, verdrietig
meer dan al wie ongelukkig is,
want in de nu voorbije tijd
placht ik bekend te zijn,
maar nu in vergetelheid,
ben ik in de herinnering gestorven.
Breng me nieuws van haar.

Ik weet heel goed dat je in grote
wanhoop wegging
en dat jouw vreugde
langskwam en dat je die niet herkende.
Meer m'n best doen, m'n trieste best doen,
want je blijft bij je besluit.
Breng me nieuws van haar.

Triste España sin ventura

Triste España sin ventura,
todos te deben llorar.
Despoblada d'alegría,
para nunca en ti tornar.

Tormentas, penas, dolores,
te vinieron a poblar.
Sembrote Dios de plazer
porque naciese pesar.

Hizote la más dichosa
para más te lastimar.
Tus vitorias y triunfos
ya se hobieron de pagar.

Arm Spanje zonder toekomst,
iedereen moet om je huilen.
Beroofd van elk geluk,
om nimmer naar je terug te keren.

Tegenspoed, leed, pijn
kwamen over je heen.
God bracht je vreugde,
omdat verdriet in je opkwam.

Hij bezorgde je meer geluk
door je meer pijn te doen.
Voor je overwinningen en triomfen
moest je al een hard gelag betalen.

Fata la parte

Fata la parte, fata la parte tutt' ogni cal,
qu'es morta la muller de miçer Cotal.

Porque l'hai trovato con un español
en su casa solo, luego l'hai maçato.
Lui se l'ha escapato por forsa y por arte.

Fata la parte, fata la parte tutt' ogni cal,
qu'es morta la muller de miçer Cotal

Restava dicendo porque l'hovo visto
¡O, válasme Cristo! el dedo mordiendo
gridando y piagendo: ¡españolito, guarte!

Fata la parte, fata la parte tutt' ogni cal,
qu'es morta la muller de miçer Cotal.

¡Guarda si te pillo, don españolito!
Supra del mi leto te faro un martillo
tal que en escrevillo piangeran le carte.

Fata la parte, fata la parte tutt' ogni cal,
qu'es morta la muller de miçer Cotal.

Zeg het verder, zeg het voort,
de vrouw van meneer Cotal is vermoord.

Want hij vond haar in zijn huis alleen
met een Spanjaard en dus doodde hij haar.
Hijzelf ontsnapte met geweld en met list.

Zeg het verder, zeg het voort,
de vrouw van meneer Cotal is vermoord.

Ik blijf het zeggen, want –O, God, help me!–
ik zag hem bijten op zijn vinger en in tranen
schreeuwen: Pas maar op, Spanjaardje.

Zeg het verder, zeg het voort,
de vrouw van meneer Cotal is vermoord.

Pas op als ik je te pakken krijg, meneertje Spanjaard!
Ik mep je zo hard met een hamer boven m'n bed dat
de bladzijden ervan huilen als ik het zou opschrijven.

Zeg het verder, zeg het voort,
de vrouw van meneer Cotal is vermoord.

Miçer me compare, gracia della y de ti.
Lasa fare a mi y non te curare.
Assai mal me pare lui encornudarte

Fata la parte, fata la parte tutt' ogni cal,
qu'es morta la muller de miçer Cotal.

Meneer, beste vriend, genade voor haar en voor u,
laat mij gaan en maak u geen zorgen.
Het lijkt me erg genoeg dat u de hoorns is opgezet.

Zeg het verder, zeg het voort,
de vrouw van meneer Cotal is vermoord.

Carlos Guastavino: Indianas

1. Gala del dia (Arturo Vâzquez)

Amo la luz del alba porque te besa,
Y te devuelve viva, viva y traviesa.
Erguida espiga al viento del mediodía
Amo el sol que te dora madura y mia.
Ay! corazon de la noche, gala del dia,
Mi vida estoy quemando por tu alegria.

Cuando la tarde llora su luz perdida,
Amo el trino que prendes sobre mi vida
Quiero tanto a la noche que es infinita
Como tu hora dulce obscura y tibia.
Ay! corazon de la noche, gala del dia,
Mi vida estoy quemando por tu alegria.

Ik houd van het ochtendlicht, want het kust je
en maakt je weer levend, levend en spontaan.
Een korenaar, rechtop in de wind van de middag.
Ik houd van de zon die je bruint, rijp en van mij.
Ach, hart van de nacht, pracht van de dag,
mijn leven hunkert naar jouw blijdschap.

Wanneer de avond weent om zijn verloren licht,
houd ik van het gekwinkelt dat je mijn leven geeft.
Ik verlang zo naar de nacht die oneindig is.
net zoals jouw uur, zacht donker en mild.
Ach, hart van de nacht, pracht van de dag,
mijn leven hunkert naar jouw blijdschap.

2. Quien fuera como el jazmín (León Benarós)

Quién fuera como el jazmín
Cuando empieza a florecer,
Echando perfume fino,
Para estar en tu poder.

Para estar en tu poder, mi amor.
quién fuera flor!

Quién fuera como la rosa,
En su airosa gallardía,
Alzándose colorada,
Con la luz del nuevo dia.

Para estar en tu poder, mi amor,
quién fuera flor!

Wie kan er zijn als de jasmijn
wanneer hij begint te bloeien,
en zijn heerlijke geur afgeeft,
om in jouw bezit te zijn.

Om in jouw bezit te zijn, mijn lief.
Wie kan een bloem zijn!

Wie kan er zijn als de roos
in zijn elegante bevalligheid
die zich roodkleurig opricht
bij het licht van de nieuwe dag.

Om in jouw bezit te zijn, mijn lief.
Wie kan een bloem zijn!

Quién fuera como el clavel,
El clavel disciplinado,
Creciéndose de rubores,
Y de blanco salpicado,

Para estar en tu poder, mi amor,
quién fuera flor!

Wie kan er zijn als de anjer
de ordelijke anjer
die opgroeit met blosjes
en witte stippeltjes.

Om in jouw bezit te zijn, mijn lief.
Wie kan een bloem zijn!

3. Chañarcito, chañarcito (*Léon Benaros*)

Chañarcito, chañarcito
Que tantas espinas tienes:
Igual a mi corazón,
Entre las espinas te sostienes

Échale entre las espinas tus flores finas.

Chañarcito, chañarcito
De lindas y verdes ramas:
Igual a mi corazón,
En amores te derramas.

Échale entre las espinas tus flores finas.

Chañarcito, chañarcito
De tan alegre mirar:
Igual a mi corazón,
No lo dejes desmayar.

Échale, entre las espinas tus flores finas.

Chañarcito, kleine struik
wat heb je veel doorns:
precies zoals mijn hart,
je houdt je staande dankzij die doorns.

Laat je tere bloemen uitbarsten tussen de doorns.

Chañarcito, kleine struik
met je mooie groene takken:
precies zoals mijn hart,
je vloeit over van liefde.

Laat je tere bloemen uitbarsten tussen de doorns.

Chañarcito, kleine struik
met je zo vrolijke aanblik:
precies zoals mijn hart,
laat het niet verloren gaan.

Laat je tere bloemen uitbarsten tussen de doorns.

4. Viento Norte (*Isaac Aizenberg*)

Desgarrado entre los montes,
Sobre largos arenales,
Va chillando el viento norte su grito
En los quebrachales.

Un cordaje de tacuaras,
De espinillos y chilcales,
Bordonean la agonía del fuego
En la roja tarde.

Verscheurd tussen de bergen,
over uitgestrekte zandvlakten
huilt de noorderwind zijn klacht
in de *quebrachos*-bossen.

Een vlechtwerk van bamboe,
espinillos en *chilcales*,
ze omlijsten ruisend de strijd van het vuur
in de rode avond.

Aire de fragua, viento de fuego
Quemando leguas pasa febrero.
El viento brama fuego en su aliento,
Tierra cuarteada hombre sediento!

Ya está la tierra quemada
Está herida mi esperanza
Viento norte, río bajo,
Reseca está la barranca

¡Pobre mi tierra cansada!
No te alcanzan mis sudores
Para verte rebrotado, milagro,
En pampa de flores.

Lucht van een smidse, wind van het vuur,
hele afstanden verzegend gaat februari voorbij.
De wind loeit met vuur in zijn adem,
gebarsten aarde, dorstige mensen !

Nu al is de aarde verbrand,
is mijn hoop aangedaan.
noorderwind, laagwater in de rivier,
het ravijn is uitgedroogd.

Mijn arme uitgeputte aarde!
Mijn zweet slaagt er niet in je
als door een wonder te laten ontluiken
in een bloeiende pampa.

De cursieve woorden zijn plantennamen. Een zoektochtje op het internet geeft als mogelijkheid: quebracho: steeneik (Encina quebra hacha); espinillos: Acacia (acacia cavenia); chilcales: struikaster (Baccharis latifolia).

5. Al tribunal de tu pecho (Léon Benaros)

Al tribunal de tu pecho
Vengo a elevarle recurso
Por si quisiera escuchar
Mi pasión y su discurso

Jardín de amores, jardín de amores
Castigo liviano
puedan merecer
Los amadores.

Al tribunal de tu pecho
Vengo a probarle constancia
Por si pudieran valer
Mis desvelos y observancia

Jardín de amores, jardín de amores
Castigo liviano
puedan merecer
Los amadores.

Al tribunal de tu pecho
Vengo a pedirle clemencia
Por si pudiera imponer
Mi prisión y penitencia.

Bij de rechtbank van jouw hart
teken ik beroep aan
voor het geval hij wil luisteren naar
mijn hartstocht en zijn betoog.

Tuin van liefdes, tuin van liefdes;
laat de geliefden
een lichte straf
krijgen.

Bij de rechtbank van jouw hart
kom ik mijn standvastigheid bewijzen
voor als ze de waarde willen zien van
mijn toewijding en oplettendheid.

Tuin van liefdes, tuin van liefdes;
laat de geliefden
een lichte straf
krijgen.

Bij de rechtbank van jouw hart
kom ik clementie vragen
voor als hij me zou veroordelen
tot gevangenis en boete.

Jardín de amores, jardín de amores
Castigo liviano
puedan merecer
Los amadores.

Tuin van liefdes, tuin van liefdes;
laat de geliefden
een lichte straf
krijgen.

6. Una de Dos (Juan Ferreyra Basso)

A la vara del mimbre
la dobla el agua
Una vara en el aire,
otra mojada.

De tak van de wilgenboom
verdubbelt in het water:
een tak in de lucht,
de andere in het nat.

Como a la vara el agua
tu amor me dobla
Quién me ha visto en tus ojos,
quién en la sombra.

Zoals het water de tak,
zo verdubbelt jouw liefde mij:
wie zag me in jouw ogen
wie zag me in de schaduw.

Una de dos :
Me encontrarán llorando,
O estoy con vos.

Het is het een of het ander:
óf men zal me in tranen aantreffen
óf ik ben bij jou.

Por fijarse en el río
el cielo baja
Y se lo paga el río
dándole andanza

Om zich te spiegelen in de rivier
daalt de hemel naar beneden af
en de rivier beloont hem
door hem geluk te geven.

Como ese espejo al cielo
quisiera verte.
Al cielo que lo mira,
cielo devuelve.

Zoals deze spiegel van de hemel
wil ik jou zien:
de hemel die hem ziet,
geeft hem de hemel terug.

Una de dos :
Me encontrarán llorando,
O estoy con vos

Het is het een of het ander:
óf men zal me in tranen aantreffen
óf ik ben bij jou.

Gisela Hernández-Gonzalo: Suite Coral (Federico García Lorca)

Suite Coral

1. La mano imposible

Yo no quiero más que una mano;
una mano herida, si es posible.
Yo no quiero más que una mano
aunque pase mil noches sin lecho.

Sería un pálido lirio de cal.
Sería una paloma amarrada a mi corazón.
Sería el guardián que en la noche de mi tránsito
prohibiera en absoluto la entrada a la luna.

Yo no quiero más que esa mano
para los diarios aceites y la sábana blanca de
mi agonía.
Yo no quiero más que esa mano
para tener un ala de mi muerte.

Lo demás todo pasa.
Rubor sin nombre ya. Astro perpetuo.
Lo demás es lo otro; viento triste,
mientras las hojas huyen en bandadas.

2. Huerto de Marzo

Mi manzano
Tiene ya sombra y pájaros
Qué brinco de mi sueño
De la luna al viento!

Mi manzano
Da a lo verde sus brazos
Desde marzo, cómo veo
La frente blanca de enero!
Mi manzano
(viento bajo)
Mi manzano
(cielo alto)

De onmogelijke hand

Ik vraag om niet meer dan een hand
een gekwetste hand, zo mogelijk.
Ik vraag om niet meer dan een hand
ook al breng ik duizend nachten door zonder bed.

Een bleke lelie van kalk zou ze zijn.
Een duif vastgehecht aan mijn hart zou ze zijn. De
waker zou ze zijn die in de nacht van mijn verscheiden
de maan haar toegang zeker zou ontzeggen.

Ik vraag om niet meer dan deze hand
voor de dagelijkse oliën en het witte laken van mijn
doodstrijd.
Ik vraag om niet meer dan deze hand
om een vleugel van mijn dood vast te houden.

Voor het overige gaat alles voorbij.
Het al naamloze schaamrood. De eeuwige ster.
Wat overblijft is het andere; een droeve wind,
terwijl bladeren in zwermen vervliegen.

Boomgaard in maart

Mijn appelboom
heeft al schaduw en vogels.
Wat voor sprong maakt mijn droom
van de maan naar de wind!

Mijn appelboom
geeft zijn armen aan het groen.
Zoals ik vanaf maart het witte
voorhoofd van januari zie!
Mijn appelboom
(weinig wind)
Mijn appelboom
(hoge hemel)

3. Cortaron tres árboles

Eran tres
(Vino el día con sus hachas.)
Eran dos.
(Alas rastreras de plata.)
Era uno.
Era ninguno.
(Se quedó desnuda el agua.)

Ze velden drie bomen

Drie stonden er.
(de dag kwam met zijn bijlen)
Toen nog twee.
(Zilveren vleugels laag over de grond)
Toen nog een.
En geen.
(Ontbloot bleef het water achter.)

4. Granada en 1850

Desde mi cuarto oigo el surtidor
Un dedo de la parra y un rayo de sol
Señalan hacia el sitio de mi corazón
Por el aire de Agosto se van las nubes
Yo, sueño que no sueño dentro del surtidor

Granada in 1850

Vanuit mijn kamer hoor ik de fontein.
De vinger van een wingerd en een straal van de zon
wijzen naar de plek van mijn hart.
De wolken drijven weg in de augustuslucht.
Ik droom dat ik niet in de fontein droom.

Carlos Guastavino

Pueblito, mi pueblo.
Extraño tus tardes.
Querido pueblito
no puedo olvidarte.

¡Cuánta nostalgia ceñida
tengo en el alma está tarde!
¡Ay! si pudiera otra vez,
bajo tus sauces soñar,
viendo las nubes que pasan.

¡Ah! y cuando el sol ya se va,
sentir la brisa al pasar
fragante por los azahares.

Pueblito, mi pueblo.
Extraño tus tardes.
Querido pueblito
no puedo olvidarte.

Pueblito, mi pueblo

Dorpje, mijn dorp,
ik mis je namiddagen.
Lief klein dorpje,
ik kan je niet vergeten.

Wat een benauwd heimwee draag ik
deze namiddag in mijn ziel!
Och, mocht ik nog eens dromend
onder je wilgenbomen kijken
naar de voorbijgaande wolken.

Ach, en als de zon al ondergaat,
de wind dan voorbij voelen gaan,
geurend van de oranjebloesems.

Dorpje, mijn dorp.
Ik mis je avonden.
Lief klein dorpje
Ik kan je niet vergeten.

Mario Castelnuovo-Tedesco: Romancero Gitano (Federico Garcia Lorca)

1. Baladilla de los tres ríos

El río Guadalquivir
va entre naranjos y olivos.
Los dos ríos de Granada
bajan de la nieve al trigo.

*¡Ay, amor
que se fue y no vino!*

El río Guadalquivir
tiene las barbas granates.
Los dos ríos de Granada
uno llanto y otro sangre.

*¡Ay, amor
que se fue por el aire!*

Para los barcos de vela,
Sevilla tiene un camino;
por el agua de Granada
sólo reman los suspiros.

*¡Ay, amor
que se fue y no vino!*

Guadalquivir, alta torre
y viento en los naranjales.
Dauro y Genil, torrecillas
muertas sobre los estanques.

*¡Ay, amor
que se fue por el aire!*

¡Quién dirá que el agua lleva
un fuego fatuo de gritos!

*¡Ay, amor
que se fue y no vino!*

Lleva azahar, lleva olivas,
Andalucía, a tus mares.

*¡Ay, amor
que se fue por el aire*
Dauro en Genil: de beide andere rivieren

Kleine ballade van de drie rivieren

De rivier Guadalquivir
loopt tussen sinaasappel- en olijfbomen.
De twee rivieren van Granada
dalen af van de sneeuw naar het koren.

*Ach, liefde
die vertrok en niet terugkwam!*

De rivier Guadalquivir
heeft granaatrode baarden.
Van de twee rivieren van Granada
huilt de een en bloedt de ander.

*Ach, liefde
die in rook is opgegaan!*

Voor de zeilboten
heeft Sevilla een vaarweg;
over het water van Granada
roeien enkel de zuchten.

*Ach, liefde
die vertrok en niet terugkwam!*

Guadalquivir, hoge toren
en wind in de sinaasappelbomen.
Dauro en Genil, torentjes
dood boven de vijvers.

*Ach, liefde
die in rook is opgegaan!*

Wie zal zeggen dat het water
een dwaallicht van kreten meebrengt!

*Ach, liefde
die vertrok en niet terugkwam!*

Het brengt oranjebloesems, brengt olijven
naar je zeeën, Andalusië.

*Ach, liefde
die in rook is opgegaan!*

2. La guitarra

Empieza el llanto de la guitarra.
Se rompen las copas de la madrugada.
Empieza el llanto de la guitarra.
Es inútil callarla.
Es imposible callarla.

Llora monótona como llora el agua,
como llora el viento sobre la nevada.
Es inútil callarla.
Es imposible callarla.

Llora por cosas lejanas.
Arena del Sur caliente
que pide camelias blancas.

Llora flecha sin blanco,
la tarde sin mañana,
y el primer pájaro muerto
sobre la rama.

¡Oh, guitarra!
Corazón malherido
por cinco espadas.

2. De gitaar

Het klagen van de gitaar begint;
de glazen der dageraad breken.
Het klagen van de gitaar begint.
Het is nutteloos haar te laten zwijgen
Het is onmogelijk haar te laten zwijgen.

Ze klaagt monotoon zoals het water klaagt,
zoals de wind klaagt over de sneeuw.
Het is nutteloos haar te laten zwijgen
Het is onmogelijk haar te laten zwijgen.

Ze klaagt over verre dingen.
Het zand van het hete zuiden
dat smeekt om witte camelia's.

Ze klaagt over de pijn zonder doelwit,
de avond zonder ochtend
en de eerste dode vogel
op de tak.

Oh, gitaar!
Hart ernstig gewond
door vijf zwaarden.

3. Puñal

El puñal
entra en el corazón,
como la reja del arado
en el yermo.

No.
No me lo claves.
No.

El puñal,
como un rayo de sol,
incendia las terribles
hondonadas.

No.
No me lo claves.
No.

3. Dolk

De dolk
doorboort het hart
zoals de schaar van de ploeg
het braakliggend land.

Nee
Doorsteek me niet.
Nee

De dolk
brandt zoals een straal van de zon
de vreselijke
ravijnen.

Nee
Doorsteek me niet.
Nee

4. Procesión

I. Procesión

Por la calleja vienen
extraños unicornios.
¿De qué campo,
de qué bosque mitológico?
Más cerca,
ya parecen astrónomos.
Fantásticos Merlines
y el Ecce Homo,
Durandarte encantado.
Orlando furioso.

I. Processie

Door het straatje komen
vreemde eenhoorns
van welk veld,
uit welk mythologisch bos?
Dichterbij
lijken het wel astronomen,
fantastische Merlijnen
en de Ecce Homo,
betoverde Durendal.
Orlando furioso.

Merlijn is een Tovenaar en Keltische druïde uit de Arthur-legende
Ecce Homo: "Zie de mens" Zinsnede van Pontius Pilatus die Christus aan de menigte presenteert.
Durandarte / Durendal: Zwaard van Roeland, paladijn van Karel de Grote
Orlando Furioso: Epos van Ludovico Ariosto, waarin de 'razende Roeland' voorkomt

II. Paso

Virgen con miriñaque,
virgen de la Soledad,
abierta como un inmenso
tulipán.
En tu barco de luces
vas
por la alta marea
de la ciudad,
entre saetas turbias
y estrellas de cristal.
Virgen con miriñaque
tú vas
por el río de la calle,
¡hasta el mar!

II. Heiligenbeeld

Maagd in crinoline,
maagd der eenzaamheid,
open als een immense
tulp.
In je boot van lichten
ga je
naar het hoogtij
van de stad,
tussen troebele processieliederen
en sterren van kristal.
Maagd in crinoline
je gaat
met de stroom der straat
tot aan de zee!

Paso = Een platform dat in de processie wordt gedragen met daarop een heiligenbeeld.
Onze lieve vrouw der eenzaamheid = verwijzing naar Maria op Stille Zaterdag na Jezus' dood op Goede Vrijdag.

III. Saeta

Cristo moreno
pasa
de lirio de Judea
a clavel de España.

¡Miralo, por dónde viene!
¡Miralo, por dónde va!

III. Processielied

De donkergetinte Christus
gaat
van de lelie van Judea
naar de anjer van Spanje.

Kijk, waarvandaan hij komt!
Kijk, waarheen hij gaat!

De España.
Cielo limpio y oscuro,
tierra tostada,
y cauces donde corre
muy lenta el agua.
Cristo moreno,
con las guedejas quemadas,
los pómulos salientes
y las pupilas blancas.

¡Miraló, por dónde viene!
¡Miraló, por dónde va!

5. Memento

Cuando yo me muera,
enterradme con mi guitarra
bajo la arena.

Cuando yo me muera,
entre los naranjos
y la hierbabuena.

Cuando yo me muera,
enterradme si queréis
en una veleta.

¡Cuando yo me muera!

6. Baile

La Carmen está bailando
por las calles de Sevilla.
Tiene blancos los cabellos
y brillantes las pupilas.

¡Niñas, corred las cortinas!

En su cabeza se enrosca
una serpiente amarilla,
y va soñando en el baile
con galanes de otros días.

¡Niñas, corred las cortinas!

Van Spanje.
Heldere en donkere hemel
gebrande grond
en rivierlopen waarin
het water heel traag stroomt.
De donkergetinte Christus
met gebrande haarlokken,
uitstekende jukbeenderen
en witte pupillen.

Kijk, waarvandaan hij komt!
Kijk, waarheen hij gaat!

5. Herdenking

Wanneer ik sterf,
begraaf me met mijn gitaar
onder het zand.

Wanneer ik sterf,
tussen de sinaasappelbomen
en het muntkruid.

Wanneer ik sterf.
begraaf me als je wilt
in een windvaan.

Wanneer ik sterf.

6. Dans

Carmen is aan het dansen
door de straten van Sevilla.
Haar haar is wit
en haar ogen glinsteren.

Meisjes, doe de gordijnen dicht!

Om haar hoofd heeft zich
een gele slang gekruld,
en voort gaat ze, dromend van de dans
met minnaars uit andere dagen.

Meisjes, doe de gordijnen dicht!

Las calles están desiertas
y en los fondos se adivinan,
corazones andaluces
buscando viejas espinas.

¡Niñas, corred las cortinas!

7. Crótalo

Crótalo.
Crótalo.
Crótalo.
Escarabajo sonoro.

En la araña
de la mano
rizas el aire
cálido,
y te ahogas en tu trino
de palo.

Crótalo.
Crótalo.
Crótalo.
Escarabajo sonoro.
Crótalo.

De straten zijn verlaten
en op de achtergrond vermoedt men
Andalusische harten
op zoek naar oude stekeligheden.

Meisjes, doe de gordijnen dicht!

7. Castagnet

Castagnet
Castagnet
Castagnet
Kever met klank.

In de spin
van de hand
laat je de warme lucht
golven,
en je snakt naar adem in je geratel
van het hout.

Castagnet
Castagnet
Castagnet
Kever met klank.
Castagnet.

Cecilia McDowall: A Fancy of Folksongs

1. Green Bushes

As I was a-walking one morning in spring
For to hear the birds whistle and the nightingales sing, I saw a young damsel, so sweetly sang she: "Down by the green bushes he thinks to meet me."

I stepped up to her and thus I did say:
"Why wait you, my fair one, so long by the way?"

"My true love, my true love," so sweetly sang she: "Down by the green bushes he thinks to meet me."

"I will buy you fine beavers and a fine silken gown. I will buy you fine petticoats with the flounce to the ground.

If you will prove loyal and constant to me
And forsake your own true love, I will be married to thee."

"I want none of your petticoats and your fine silken shows: I never was so poor as to marry for clothes. But if you will prove loyal and constant to me, I'll forsake my own true love and marry thee.

Come let us be going, kind sir, if you please
Come let us be going from beneath the green trees for my true love's coming down yonder, I see. Down by the green bushes he thinks to meet me."

And when he came there and found she was gone, he stood like some lambkin, forever undone.

"She has gone with some other, and forsaken me, so adieu to green bushes forever", cried he.

Groene struiken

Toen ik op een lenteochtend aan het wandelen was om de vogels te horen fluiten en de nachtegallen zingen, zag ik een jongedame zo zoet zingen: "Daaronder bij de groene struiken denkt hij me te ontmoeten."

Ik stapte daarom op haar af en zei:

"Waarop wacht je, mooie dame, en dan nog zo lang?"

"Op mijn ware liefde, mijn ware liefde," zong zij zo zoet: "Hij denkt me daaronder bij de groene struiken te ontmoeten."

"Ik zal fijn beverbont voor je kopen en een japon van fijne zijde. Ik zal mooie rokken voor je kopen met ruches tot op de grond.

Als je trouw en loyaal aan me blijft en je je eigen lief in de steek laat, dan zal ik met je trouwen."

"Ik wil geen van je rokken en je gepocheerde zijde: nooit was ik zo arm dat ik voor kleren zou trouwen. Maar als blijkt dat jij trouw en loyaal aan mij blijft, zal ik mijn eigen lief in de steek laten en jou trouwen.

Kom laten we gaan, aardige heer, alsjeblieft.
Kom laten we onder deze groene bomen vandaan gaan, want ik zie dat mijn ware liefde eraan komt daarginds, hij denkt mij bij de groene struiken daaronder te ontmoeten."

En toen hij daar aankwam en merkte dat ze weg was, stond hij er als een sulletje bij, voor altijd naar de bliksem.

"Ze is er met een ander vandoor en heeft me de bons gegeven, dus adieu groene struiken", riep hij, "weg voor altijd."

2. The Rambling Sailor

I am a sailor stout and bold. Long
time I have plough'd the ocean;
I've fought for king and country too,
won honour and promotion.
I said "My brother sailor I bid you adieu.
No more to sea will I go with you;
I'll travel country through and through,
And I'll be a rambling sailor."
If you should want to know my name:
my name it is young Johnson. I've got permis-
sion from the king to court young girls and
handsome.
I said "My dear, what will you do?
Here's ale and wine and brandy too;
besides a pair of new silk shoes.
to travel with a rambling sailor."
The king's permission granted me
to range the country over from Bristol Town
to Liverpool, from Plymouth Sound to Dover.
I said: "In whatever town I went
to court young maidens I was bent
and marry none was my intent, but live a
rambling sailor."

3. The Crystal Spring

Down by some crystal spring where the nigh-
tingales sing, most pleasant it is, in season, to
hear the groves ring.
Down by the riverside a young captain I
espied entreating of his true love for to be his
bride.
"Dear Phyllis," says he, "Can you fancy me?
All in your soft bowers a crown it shall be.
You shall take no pain, I will, yes will you
maintain. My ship she's aloaded, just come in
from Spain."
But if ever I prove false to my soft little dove,
may the ocean turn desert, elements move,
for wherever I shall be, I'll be constant to
thee; like a rover I'll wander and swim
through sea.

De zwervende zeeman

Ik ben een moedige en dappere zeeman. Lange
tijd heb ik de oceaan doorploegd; ook heb ik
voor koning en vaderland gevochten, eer en
gunsten heb ik gekregen.
Ik zei: "Zeg zeeman, vriend, ik neem afscheid
van je. Ik ga niet meer de zee met je op; ik ga
het land uitgebreid bereizen en ik word een
rondzwervende zeeman."
Als je misschien mijn naam wilt weten: ik ben
Jansen junior. Ik heb toestemming van de ko-
ning om jonge knappe meisjes het hof te ma-
ken.
Ik zei: "Mijn liefje, wat ga je doen? Hier is bier,
wijn en ook brandewijn; bovendien een paar
nieuwe zijden schoenen om met een rond-
zwervende zeeman mee op te trekken."
De toestemming van de koning stelde me in
staat het land te doorkruisen van Bristol Town
tot Liverpool, van Plymouth Sound tot Dover.
Ik zei: "In welke stad ik ook kwam, had ik zin
jonge meisjes het hof te maken met de bedoe-
ling geen van hen te trouwen, maar te leven
als een zwervende zeeman."

De bron, zo helder als kristal

Beneden bij een kristalheldere bron waar de
nachtgalen zingen, is het in de juiste tijd erg
aangenaam de bomen te horen ritselen.
Beneden bij de rivier bespeurde ik een jonge
kapitein die zijn lief smeekte zijn bruid te
worden.
"Lieve Phyllis," zei hij, "val je op me? Dat zal
een kroon zijn op alles in je heerlijke lust-hof .
Je zult je niet hoeven in te spannen. Ik zal, ja,
ik zal voor je zorgen. Mijn schip is vol geladen,
het komt net terug uit Spanje."
Maar mocht ik mijn lieve kleine duifje ooit
ontrouw zijn, moge de oceaan dan een woest-
tijn worden, moge de elementen dan tekeer
gaan, want waar ik ook zal zijn, ik zal je trouw
zijn; als een piraat zal ik rondzwerven en de
zee doorklieven.

4. Oh No John!

On yonder hill there stands a creature;
who she is I do not know.
I'll go and court her for her beauty;
she must answer yes or no.
O no, John! no, John! no! O no, no!

My father was a Spanish captain,
went to sea a month ago.
First he kissed me, then he left me;
bid me always answer no.
O no, John! no, John! no! O no, no!

O madam in your face is beauty,
on your lips red roses grow.
Will you take me for your lover,
madam, answer yes or no.
O no, John! no, John! no! O no, no!

O madam, I will give you jewels;
I will make you rich and free;
I will give you silken dresses,
Madam will you marry me?
O no, John! no, John! no! O no, no!

O madam, since you are so cruel
and that you do scorn me so,
if I may not be your lover,
madam, will you let me go?
O no, John! no, John! no! O no, no!

Then I will stay with you forever,
If you will not be unkind.
Madam, I have vowed to love you;
would you have me change my mind?
O no, John! no, John! no! O no, no!

O hark! I hear the church bells ringing:
will you come and be my wife?
Or, dear Madam, have you settled
to live single all your life?
O no, John! no, John! no! O no, no!

O nee, Jan!

Op gindse heuvel staat een schepsel;
wie ze is dat weet ik niet.
Ik ga haar om haar schoonheid het hof maken;
ze moet antwoord geven, ja of nee.
O nee, Jan! Nee, Jan! Nee! O nee, nee!

Mijn vader was een Spaanse kapitein,
een maand geleden ging hij naar zee.
Eerst kuste hij me, toen liet hij me achter;
hij zei me altijd nee als antwoord te geven.
O nee, Jan! Nee, Jan! Nee! O nee, nee!

O, juffrouw, u heeft een knap gezicht,
op uw lippen groeien rode rozen.
Neem mij tot uw minnaar, juffrouw,
geef antwoord ja of nee.
O nee, Jan! Nee, Jan! Nee! O nee, nee!

O juffrouw, ik geef u juwelen;
ik maak u rijk en vrij
en ik geef u zijden kleren.
Juffrouw, wilt u met me trouwen?
O nee, Jan! Nee, Jan! Nee! O nee, nee!

O, juffrouw, nu u zo hardvochtig bent,
en omdat u me zo minacht, wilt u me,
als ik dan niet uw minnaar mag zijn,
wilt u, juffrouw, me dan laten gaan?
O nee, Jan! Nee, Jan! Nee! O nee, nee!

Maar als u niet afwijzend bent,
dan blijf ik voor altijd bij u.
Juffrouw, ik heb gezworen van u te houden;
wilt u mij van gedachten doen veranderen?
O nee, Jan! Nee, Jan! Nee! O nee, nee!

O, luister! Ik hoor de kerkklokken luiden:
wilt u mijn vrouw gaan worden?
Of, lieve juffrouw, heeft u besloten
uw hele leven alleen te blijven?
O nee, Jan! Nee, Jan! Nee! O nee, nee!

Bob Chilcott: Aesop's Fables

1. The Hare and the Tortoise

A hare one day ridiculed the short feet and slow pace of the tortoise, who replied, laughing: "Though you are swift as the wind, I will beat you in a race."

The hare, believing her assertion to be simply impossible, assented to the proposal and they agreed that the fox should choose the course and fix the goal.

On the day appointed for the race the two started together. The tortoise never for a moment stopped, but went on with a slow but steady pace straight to the end of the course. The hare, lying down by the wayside, fell asleep.

At last waking up, and moving as fast as he could, he saw that the tortoise had reached the goal, and was comfortably dozing after her fatigue.

Slow but steady wins the race

2. The Mountain in Labor

A mountain was once greatly agitated. Loud groans and noises were heard, and crowds of people came from all parts to see what was the matter.

While they assembled in anxious expectation of some terrible calamity, out came a mouse.

Don't make much ado about nothing

De haas en de schildpad

Op een dag stak een haas de draak met de korte pootjes en langzame gang van de schildpad, die lachend antwoordde: "Ook al ben je snel als de wind, toch versla ik je in een hardloopwedstrijd." De haas, die dacht dat die bewering gewoonweg niet kon, stemde in met het voorstel en ze spraken af dat de vos de route zou kiezen en de eindstreep zou vaststellen.

Op de dag die voor de wedstrijd afgesproken was, startten beide tegelijk. De schildpad hield geen enkel moment stil en liep met een langzame maar gestage pas recht op het einde van de route af. De haas, die langs de kant van de weg was gaan liggen, viel in slaap.

Toen hij eindelijk wakker werd en er zo snel als hij kon vandoor ging, zag hij dat de schildpad de eindstreep al bereikt had en heerlijk lag te dutten na haar inspanning.

Langzaam maar gestaag wint de wedstrijd

De berg in barenswee

Er was eens een berg die behoorlijk geagiteerd was. Men hoorde luid gekreun en lawaai, en massa's mensen kwamen overal vandaan om te zien wat er aan de hand was.

Terwijl ze bij elkaar kwamen in angstige afwachting van een vreselijke calamiteit, kwam er een muis naar buiten.

Maak je niet druk om niks

3. The Fox and the Grapes

A famished fox saw some clusters of ripe black grapes hanging from a trellised vine. She resorted to all her tricks to get at them, but wearied herself in vain, for she could not reach them.

At last she turned away, hiding her disappointment and saying: "The grapes are sour, and not ripe as I thought."

Sour grapes

De vos en de druiven

Een uitgehongerde vos zag een paar trossen rijpe donkerblauwe druiven aan een latwerk met wijnranken hangen. Ze zette haar hele trukendoos in om ze te pakken, maar putte zich tevergeefs uit want ze kon er niet bij komen.

Uiteindelijk ging ze weg, terwijl ze haar teleurstelling verborg door te zeggen: "Het zijn zure druiven en ze zijn niet zo rijp als ik dacht."

Zure druiven

4. The North Wind and the Sun

The north wind and the sun disputed as to which was the most powerful, and agreed that he should be made the victor who could first strip a wayfaring man of his clothes.

The north wind first tried his power and blew with all his might, but the keener his blasts, the closer the traveller wrapped his cloak around him. Until at last, resigning all hope of victory, the wind called upon the sun to see what he could do.

The sun suddenly shone out with all his warmth. The traveler no sooner felt his genial rays than he took off one garment after another, and at last, fairly overcome with heat, undressed and bathed in a stream that lay in his path.

Persuasion is better than Force

De noordenwind en de zon

De noordenwind en de zon bakkeleiden met elkaar over wie het machtigst was en ze spraken af dat hij die als eerste een voorbijkomende reiziger uit de kleren kon krijgen, tot winnaar werd uitgeroepen.

De noordenwind testte zijn kracht het eerst en blies uit alle macht, maar hoe harder hij blies, des te dichter trok de reiziger zijn mantel om zich heen. Totdat de wind uiteindelijk alle hoop op overwinning liet varen en de zon opriep om te laten zien wat hij dan kon.

Opeens straalde de zon met al zijn warmte uit. De reiziger voelde zijn gulle stralen nog maar nauwelijks of hij trok al het ene na het andere kledingstuk uit, deed, geheel bevangen door de hitte, tenslotte alles uit en nam een bad in een beekje dat hij tegenkwam.

Overtuiging is beter dan Kracht

5. The Goose and the Swan

A certain rich man bought in the market a goose and a swan. He fed the one for his table and kept the other for the sake of its song. When the time came for killing the goose, the cook went to get him at night, when it was dark, and he was not able to distinguish one bird from the other.

By mistake he caught the swan instead of the goose. The swan, threatened with death, burst forth into song and made himself known by his voice, and preserved his life by his melody.

Music can delay death

De gans en de zwaan

Een of andere rijke man kocht op de markt een gans en een zwaan. Hij mestte de één vet voor zijn dis en hield de ander vanwege zijn gezang. Toen het tijd werd om de gans te slachten, ging de kok hem 's nachts halen toen het donker was, en was hij niet in staat de ene vogel van de andere te onderscheiden.

Per abuis ving hij de zwaan in plaats van de gans. De zwaan barstte -bedreigd als hij was met de dood - in zingen uit en liet zo door zijn geluid weten dat hij het was en redde door zijn lied zijn leven.

Muziek kan de dood uitstellen

John Rutter: Five Childhood Lyrics

1. Monday's Child

Monday's child, Tuesday's child,
Wednesday's child, Thursday's child,
Friday's child, Saturday's child,
Sunday's child.

Monday's child is fair of face,
Tuesday's child is full of grace,
Wednesday's child is full of woe,
Thursday's child has far to go,
Friday's child is loving and giving,
Saturday's child works hard for his living,
And the child that is born on the Sabbath day
Is bonny and blithe and good and gay.

Monday's child, Tuesday's child,
Wednesday's child, Thursday's child,
Friday's child, Saturday's child,
Sunday's child.

2. The Owl and the Pussycat

I
The owl and the pussycat went to sea
in a beautiful pea-green boat.
They took some honey, and plenty of money,
wrapped up in a five-pound note.
The owl looked up to the stars above
and sang to a small guitar:
"O lovely pussy! O pussy, my love,
what a beautiful pussy you are!
What a beautiful pussy you are."

II
Pussy said to the owl "You elegant fowl,
how charmingly sweet you sing.
O, let us be married,

I
De uil en de poes die gingen naar zee
op een mooi en erwtengroen schip.
Ze namen thee en ook wat geld met zich mee,
een biljet van vijf pond in de knip.
De uil keek op naar de sterrenschijn
en zong en speelde gitaar:
"O poesje lief! O lief poesje van mij,

Maandagskind

Maandagskind, dinsdagskind,
woensdagskind, dondersdagskind,
vrijdagskind, zaterdagskind,
zondagskind.

Maandagskind heeft een eerlijk gelaat,
dinsdagskind vergeeft het kwaad,
woensdagskind is vol van pijn,
donderdagkind zal lang onderweg zijn,
vrijdagskind is vol liefde en in geven groot,
zaterdagskind, werkt hard voor zijn brood
en het op Sabbat geboren kind,
is vrolijk en blij en mooi en goedgezind.

Maandagskind, dinsdagskind,
woensdagskind, dondersdagskind,
vrijdagskind, zaterdagskind,
zondagskind.

De uil en de poes

je bent een mooi poesje, echt waar!
Je bent een mooi poesje, echt waar."

II
Tot de uil sprak de poes: "Gevederde snoes,
het is lieflijk zo zoet als je zingt.
O, laten we gaan trouwen,
too long we have tarried,
but what shall we do for a ring?"
They sailed away, for a year and a day,
to the land where the Bong-tree grows
and there in a wood a piggy-wig stood
with a ring at the end of his nose,
with a ring at the end of his nose.

III
"Dear pig, are you willing to sell for one shilling
your ring?" Said the piggy: "I will."
So they took it away, and were married next day
by the turkey who lives on the hill.
They dined on mince, and slices of quince,
which they ate with a runcible spoon.
And hand in hand, on the edge of the sand,

they danced by the light of the moon,
they danced by the light of the moon.
het zal ons niet berouwen,
maar hoe krijgen wij nou een ring?"
Ze zeilden toen weg, kenden heg noch steg
naar het Bong-boomland, zo fameus,
en daar bij een struik stond een big met een pruik
en een ring aan de punt van zijn neus
en een ring aan de punt van zijn neus.

3. Windy Nights

Whenever the moon and the stars are set,
whenever the wind is high;
all night long in the dark and wet,
a man goes riding by.

Late in the night when the fires are out,
why does he gallop and gallop about,
whenever the trees are crying aloud
and ships are tossed at sea?

By, on the highway, low and loud,
by at the gallop goes he.
By at the gallop he goes, and then
by he comes back at the gallop again.

4 Matthew, Mark, Luke and John

Matthew, Mark, Luke and John,
bless the bed that I lie on.
Four corners to my bed,
four angels round my head;
one to watch, and one to pray
and two to bear my soul away.

III

"Lief varken, mag ik tegen shilling-betaling
je ring? Zei de big: "Dat is best."
Dus ze sloegen hun slag, en trouwden die dag
en de kalkoen die gaf zijn attest.
Uit gehakt en kwee bestond het diner,
dat ze aten met een vorkige spaan.
En hand in hand op het zand van het strand:
dansten ze bij het licht van de maan,
dansten ze bij het licht van de maan.

Winderige nachten

Zodra de maan en sterren staan,
de wind de ganse nacht rondwaart
en hevige regens neer laat slaan,
rijdt een man voorbij op zijn paard.

Laat in de nacht als de vuren uit zijn gegaan,
waarom galoppeert hij, galoppeert hij af en aan
zodra de bomen luidkeels kreunen gaan
en schepen liggen te schudden op zee?

Voorbij, op de hoofdweg, hard en laag,
voorbij in galop gaat hij weer.
Voorbij gaat hij weer in galop en vlug,
voorbij komt hij dan in galop weer terug.

Mattheus, Markus, Lukas, en Johannes

Mattheus, Markus, Lukas, en Johannes,
zegen het bed waarop ik lig.
Vier hoeken aan mijn bed,
vier engelen rond mijn hoofd;
een om te waken, en een om te bidden
en twee om mijn ziel weg te dragen.

5 Sing a Song of Sixpence

Sing a song of sixpence,
a pocket full of rye.
Four and twenty blackbirds,
baked in a pie.
When the pie was opened,
the birds began to sing;
wasn't that a dainty dish,
to set before the king?
The king was in his counting house
counting out his money;
the queen was in the parlour
eating bread and honey.
The maid was in the garden
hanging out the clothes;
there came a little blackbird
and snapped off her nose.
Sing a song of sixpence.

Zing een liedje van een kwartje

Zing een liedje van een kwartje,
een zak vol rogge.
Vier en twintig merels,
gebakken in een taart.
Toen de taart open werd gemaakt,
begonnen de vogels te zingen;
was dat geen verrukkelijk gerecht
om de koning voor te zetten?
De koning was in zijn kantoor
zijn geld aan het tellen;
de koningin was in de salon
brood en honing aan het eten.
De dienstmeid was in de tuin
kleden aan het ophangen;
toen kwam er een mereltje
en beet haar neus af.
Zing een liedje van een kwartje.

John Dowland: Flow my Tears Renske Vrolijk: Song of Sorrow

Flow, my tears, fall from your springs!
Exiled for ever, let me mourn
where night's blackbird her sad infamy sings,
there let me live forlorn.

Down vain lights, shine you no more!
No nights are dark enough for those
that in despair their fortunes deplore.
Light doth but shame disclose.

Never may my woes be relieved,
since pity is fled
and tears and sighs and groans my weary days
of all joys have deprived.

From the highest spire of contentment
my fortune is thrown;
and fear and grief and pain for my deserts
are my hopes, since hope is gone.

Hark, you shadows, that in darkness dwell,
Learn to contemn light
Happy, happy they that in hell
feel not the world's despite.

Vloei, tranen van me, rol over mijn wangen!
Laat me –voorgoed verbannen– laat me maar
klagen; laat me maar daar verloren leven waar
de merel zijn droeve schande 's nachts bezingt.

Doof uit ijdele lichten, houd op met schijnen!
Geen nacht is donker genoeg voor wie
in wanhoop zijn geluk beweent.
Licht onthult alleen maar wat vol schaamte is.

Moge mijn rampspoed nooit aan het licht ko-
men, want het medeleven is vervlogen
en tranen en zuchten en kreunen hebben mijn
vermoeiende dagen ontdaan van alle vrolijkheid.

Van de hoogste toppen van tevredenheid
is mijn geluk neergestort en angst en leed en
pijn voor mijn verdiensten zijn mijn verwachting,
want mij rest geen hoop meer.

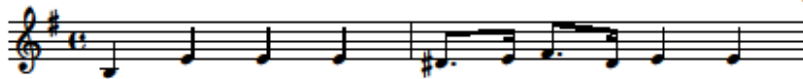
Luister, jullie schaduwen, die in het donker ver-
blijven, leer het licht te verachten.
Gelukkig, gelukkig zijn zij die in de hel
's werelds minachting niet voelen.

Nieuwjaarslied

tekst: Michiel Angenent

muziek: Hans Peters

Koor

1. Wat een mooi - e dag is het vandaag toch,
2. Sa - men in de Geer - te-kerk in U - trecht
3. Wij wen - sen el - kaar een vre - dig jaar toe

3

'n heel nieuw jaar dat ligt nu voor ons klaar. En wij zijn dus
zin - gen wij ons nieuwjaarslied-ref-rein met het U - K -
dat voor ie - der - een har-mo-nisch is, en niet en - kel

6

blij en heel te-vre-den, nu wij dat vie-ren sa-men met el-kaar.
K gaat dat wel luk-ken; dus zin-gen wij van dir-re don don dein.
hier, maar ook daarbui-ten licht mo-ge ge-ven aan de duis-ter-nis.

9 **Refrein**

Dir-re dir-re don don din don dei-ne, dir-re dir-re don don din don don,
Dir-re dir-re don don din don dei-ne, dir-re dir-re don don din don don,
Dir-re dir-re don don din don dei-ne, dir-re dir-re don don din don don,

13

dir-re dir-re don don din don dei-ne, dir-re dir-re don don din don don.
dir-re dir-re don don din don dei-ne, dir-re dir-re don don din don don.
dir-re dir-re don don din don dei-ne, dir-re dir-re don don din don don.